

Södertörns högskola | Institutionen för samhällsvetenskaper
Kandidatuppsats 15 hp | Journalistik | Höstterminen 2013
Programmet för journalistik och samhällsstudier

“Madame Non”

– Rapporteringen om Angela Merkel i svenska
och spanska tidningar på webben 2011-2012

Av: Ellinor Wennberg och Fernando Gonzalez
Handledare: Christian Andersson

Abstract

Den här uppsatsen belyser hur Tysklands förbundskansler, Angela Merkel, representerades i svenska och spanska nyhets- och opinionsartiklar på webben mellan datumen 3 januari 2011 och 29 december 2012. Merkel blev en allt viktigare politiker inom EU i och med eurokrisen som tog fart år 2008, då Tyskland var ett av de länder som gav mest pengar till de stödlån som EU utfärdade till bland annat Spanien. Idag anses Angela Merkel vara en av Europas viktigaste politiker, främst då Tyskland som ekonomisk stormakt inom EU har ett stort inflytande vad gäller beslutsfattanden i EU-frågor.

Vi analyserade fyra tidningar med olika politisk bakgrund: Aftonbladet, Svenska Dagbladet, El País och ABC. Studien baserades på en kvantitativ innehållsanalys kombinerat med en kvalitativ textanalys. Den kvantitativa undersökningen fungerar som en översikt och belyser hur stor plats rapporteringen om Angela Merkel tar upp i svenska och spanska webbtidningar, under vilka kategorier artiklarna faller in samt vilken narrativ roll Merkel tillskrivs. Begreppet ”narrativ roll” kommer från Van Gorp, som menar att nyhetsmedier, medvetet eller omedvetet, kan tillskriva människor en viss roll genom artikelns utformning, vilket i sig påverkar läsarens uppfattning om dessa. I den här studien användes de konstruerade rollerna *skurk*, *hjälte* eller *neutral*, som pekar på olika sätt att beskriva Angela Merkel genom språklig utformning.

I den kvalitativa delen analyserades åtta artiklar för att på ett djupare plan se hur språkliga grepp som ordval, stil, faktaurval, metaforer och disposition av materialet påverkar framställningen av Angela Merkel i nyhetsartiklar på webben. Som referensram användes Lundgren, Ney och Thuréns massmedieretoriska modell.

Vår förförståelse var att ländernas olika sociala och politiska bakgrund och förhållanden till Tyskland skulle avspeglade sig i medierapporteringen. Undersökningen visade däremot att Angela Merkel oftast tillskrevs en neutral roll i nyhetsartiklarna, både i spanska och svenska webbtidningar och oavsett tidningarnas politiska bakgrund. I opinionsmaterialet framställdes hon oftast som *skurk*, även om hon nästan lika ofta tillskrevs en neutral roll.

Studien analyserades utifrån Strömbäcks gestaltningsteori och Hallin och Mancinis teori om olika mediepolitiska system i västvärlden.

Nyckelord: Angela Merkel, gestaltningsteori, narrativ roll, mediepolitiska system

Innehållsförteckning

1. Inledning	1
1.1.Syfte	2
1.2.Problemformulering	2
1.3. Definitioner	3
2. Bakgrund	3
2.1. Eurokrisen i Europa	3
2.2. Angela Merkels politiska bakgrund	5
2.3. Angela Merkels relation till EU och Spanien	6
2.4. De fyra tidningarna: Aftonbladet, Svenska Dagbladet, El País och ABC.....	8
3. Teori	9
3.1. Hallin och Mancinis tre mediesystem	9
3.2. Gestaltningsteorin	12
4. Tidigare forskning	14
4.1. Transeuropeisk mediekommunikation	14
4.2. Andra examensarbeten	15
5. Metod	17
5.1. Urval och avgränsningar	17
5.2. Kvantitativ innehållsanalys	19
5.3. Kvalitativ textanalys	19
5.4. Metodkritik.....	20
6. Kvantitativa resultat	21
6.1. Artiklarnas spridning.....	21
6.2. Artiklarnas längd.....	23
6.3. Kategorier.....	24
6.4. Narrativa roller.....	24
7. Kvalitativa resultat	25
7.1.Resultat i Aftonbladet	26
7.2. Resultat i Svenska Dagbladet.....	28
7.3. Resultat i El País	30
7.4. Resultat i ABC	32

8. Analys och diskussion	35
9. Förslag till vidare forskning.....	39
Referenser	40

Inledning

Tysklands dominans inom EU har vuxit sig starkare under åren. Allt eftersom eurokrisen bröt ut i Europa i början av år 2008, har flera nödlån med efterkommande konsekvenser delats ut till länder som bland annat Grekland och Spanien. Angela Merkel är Tysklands förbundskansler sedan år 2005 och har omvalts till Förbundsdagen två gånger. Idag anses hon vara en av Europas viktigaste politiker, bland annat eftersom Tyskland är EU:s ekonomiska stormakt och det land som har mest pengar att investera i EU-frågor (Elmbrant, 2012:85). Därför är rapporteringen om Merkel i nyhetsmedier desto viktigare att analysera. Då medierna formar människors uppfattning om vad som är sant och hur verkligheten ser ut (Strömbäck, 2000; 216), är det av intresse att veta hur Angela Merkel gestaltas i dagens nyhets- och opinionsmaterial. På vilket sätt beskrivs hon i nyhetssammanhang? Vilken roll tillskrivs hon? Det är frågor som vi analyserar i denna uppsats.

Angela Merkel har tagit stor plats i internationella medier de senaste åren, särskilt inom Europa. Hon har jämförts med stora politiker som Margaret Thatcher och har kallats både för *järnlady* och *Madame Non*, *Frau Nein* eller varianter av dessa. *Madame Non*, som utgör namnet på den här uppsatsen, är franska och betyder direkt översatt till svenska ”Fru Nej”. Smeknamnen syftar på Merkels bestämdhet och orubblighet i politiska och ekonomiska frågor.

Då vi själva har tillbringat mycket tid i Spanien har vi uppmärksammat att tankar och åsikter om Angela Merkel skiljer sig åt, även om vår erfarenhet säger att de flesta är negativt inställda till hennes politik. Vi har även lagt märke till att det finns olika åsikter om vilka nyhetsmedier som är pålitliga och inte, och att det kan gå hand i hand med individens egna politiska åsikter. Våra observationer, som givetvis inte är vetenskapligt förankrade, gjorde att vi blev intresserade av att undersöka hur rapporteringen om Angela Merkel ser ut i olika nyhetsmedier.

Sverige och Spanien är länder som skiljer sig åt historiskt, politiskt och kulturellt. Därmed är det möjligt att de skiljer sig åt även i nyhetsrapporteringen. Spanien var en diktatur fram till år 1975, och statens kontroll över medierna var hård. Vid diktaturens fall startades nya företag inom press, radio och teve och år 1978 infördes lagar om press- och tryckfrihet och förbud mot censur. Samtidigt fortsätter dagens regering att kontrollera statliga radio- och tevekanaler (Nationalencyklopedin, 2013). Sverige har en lång historia av demokrati. Under 1800-talet fick Sverige en utpräglad partipress i och med partisystemets utveckling (Hadenius, Weibull & Wadbring, 2009:62). Under början av 1900-talet var kopplingen mellan pressen och de politiska partierna stark, vilket syntes i

bland annat rubriksättning, urval av nyheter och genom textens utformning (Hadenius m.fl, 2009:252). Partipressen var stark ända fram till andra världskriget, då den började avvecklas (Hadenius m.fl, 2009;255). Idag är partikopplingen till tidningarna svagare och de benämns ofta som *oberoende* (Hadenius m.fl, 2009:137).

Parallellt med detta gör dagens globalisering att journalistikens villkor är på väg mot en förändring. Framtidens journalistik kan vara på väg att homogeniseras, samtidigt som kommersialism och influenser från USA kan komma att spela en allt större roll i nyheternas utformning och innehåll (Hanitzsch, 2009: 413,422).

1.1. Syfte

Syftet med studien är att undersöka på vilket sätt Angela Merkel framställs i svenska och spanska webbtidningar. Vår förförståelse är att ländernas olika sociala och politiska bakgrund och förhållanden till Tyskland kan avspeglas i medierapporteringen. Eftersom mediernas rapportering av nyheter formar hur läsarna uppfattar verkligheten (Strömbäck, 2000:216), är det relevant att se vilka verklighetsbilder som förmedlas i respektive land.

Uppsatsen undersöker även om rapporteringen om Merkel skiljer sig åt mellan tidningar med olika politisk färg. Därför har vi valt att jämföra fyra tidningar: Aftonbladet och El País, som ligger på vänsterblocket, och Svenska Dagbladet och spanska ABC, som ligger till höger.

1.2. Problemformulering

Vår forskningsfråga är följande: *Hur ser medierapporteringen om Angela Merkel ut i svenska respektive spanska medier?*

Frågan delas sedan upp i delfrågor:

- I vilka sammanhang nämns Angela Merkel?
- Vilken roll tillskrivs hon? (hjälte, skurk eller neutral?)
- Hur spelar faktorer som språklig ton, metaforer, faktaurval och ordval in i representationen av Merkel?
- Skiljer sig rapporteringen åt mellan tidningar med olika politisk bakgrund?

1.3. Definitioner

I uppsatsen använder vi oss av olika narrativa roller för att beskriva gestaltningen av Angela Merkel. Uttrycket ”narrativ roll” kommer från Van Gorp's teori om att nyhetsmedier framställer personer eller grupper på ett visst sätt och att de därmed tillskrivs en viss roll, vilket signalerar olika budskap till läsaren (Van Gorp, 2012:85).

För att lättare kunna identifiera de narrativa rollerna i texterna har vi utgått från följande kriterier:

- För att klassificeras som hjälte ska aktören framställas på ett positivt sätt genom textens ton, faktaurval och ordval. Till exempel som någon med lösningar, kompetens, eller någon som beskrivs som en räddare.
- För att klassificeras som skurk ska aktören framställas på ett negativt sätt genom textens ton, faktaurval och ordval. Till exempel som orsaken till krisen, maktlysten eller någon som tänker kortsiktigt.
- För att tillskrivas en neutral roll ska aktören beskrivas med ett neutralt och sakligt språk, eller så ska både positiva och negativa förhållanden framgå i samma artikel.

2. Bakgrund

I detta kapitel redogör vi för hur eurokrisen började, med speciell fokus på Merkels politik och roll inom EU. Vi informerar även kort om de fyra dagstidningarna som ingår i vår undersökning: Svenska Dagbladet, Aftonbladet, El País och ABC.

2.1. Eurokrisen i Europa

När frågan om euron diskuterades på 90-talet fanns många teorier om vad en eventuell gemensam valuta skulle kunna innebära. Vissa såg den framtida euron som en positiv insats som skulle verka mot nationalismen som tidigare spridit sig i Europa. Samtidigt ansågs en gemensam valuta stärka banden mellan de Europeiska länderna, och många jämförde bilden av ett enat Europa med USA (Elmbrant, 2012:11). Tanken om att utmana dollarn som reservvaluta och fördjupa den inre europeiska marknaden lockade många europeiska länder (Norberg, 2012:28). Handel och investeringar mellan olika länder skulle bli mer lätthanterliga, och lån till utlandet skulle kunna

betalas tillbaka med samma valuta, utan risk att låntagarens valuta sjunkit i värde (Norberg, 2012:29).

I Spaniens och Portugals fall handlade det även om en önskan att sänka redan befintliga räntor som uppkommit då länderna misskött sina statsfinanser och var tvungna att täcka budgetunderskott. För många länder i södra Europa handlade det även om att bli del av en större gemenskap. Att inte införskaffa euron kunde leda till ett utanförskap och det fanns en rädsla för många länder att sjunka i status (Elmbrant, 2012:14).

Andra var mer negativt inställda till förslaget om en gemensam valuta. Ekonomer menade att valutorna inom Europa skiljde sig för mycket åt för att det skulle vara möjligt att ena dem under en och samma penningpolitik (Elmbrant, 2012:32). Eftersom det dessutom existerar en högre grad av nationalism inom europeiska länder än inom amerikanska delstater, menade kritikerna att det skulle bli svårare att ena dessa länder (Norberg, 2012:33). Drömmen om ett europeiskt USA var inget annat än en illusion. Europa, till skillnad från USA, består av olika nationer som har olika typer av budget och arbetsmarknader (Krugman, 2012:179). USA, däremot, har en gemensam finanspolitik, vilket gör att delstaterna stöttar varandra ekonomiskt på ett annat sätt än vad länderna inom EU skulle göra. Till exempel skattar en delstat i chock mindre och får mer transfereringar från den federala staten (Norberg, 2012:33).

För flera länder, bland annat Frankrike, fanns även en oro över en alltför stor tysk dominans inom Europa (De Vylder, 2012:20). Bytet till euron kunde bli problematiskt, bland annat för att länder som Irland, Grekland, Portugal och Spanien skulle få lägre räntor, vilket kunde locka andra länder till att låna ut och själva tjäna stora pengar (Elmbrant, 2012:34).

När det amerikanska finansbolaget Lehman Brothers gick i konkurs år 2008, inleddes det som kom att kallas eurokrisen. Rädslan över att finanskrisen skulle sprida sig till Europa spred sig mellan de europeiska bankerna, vilket ledde till att lån och krediter frystes in. (Elmbrant, 2012:21). De länder som drabbades värst var de som hade euron som gemensam valuta (Krugman, 2012:184).

Utöver detta upplevde många länder i Europa en egen bostadsbubbla. Spanien var ett av de länder som tog billiga lån från tyska banker under välfärdstiden för att utöka bostadsmarknaden. Bostäderna gick snabbt upp i värde, men politikerna hade inte räknat med att bubblan skulle spräckas. Både fastighetspriserna och skatteintäkterna sjönk, vilket ledde till att skulden till Tyskland växte. Landet präglas nu av ökad arbetslöshet och har stora problem med ekonomin (De Vylder, 2012:47).

Med argumentet om att stora valutaunioner bildar en försäkring mot eventuella finansiella störningar föreslog vissa politiker och opinionsbildare att Sverige skulle övergå till euron när eurokrisen bröt ut år 2008. Många experter och nationalekonomer höll inte med detta och menade att inga undersökningar stödde tesen om att valutaunioner försäkrade ekonomisk stabilitet (De Vylder, 2012:123–130). Av regeringspartierna var det endast Folkpartiet och Kristdemokraterna som begärde en ny folkomröstning om att Sverige skulle använda euron som valuta (De Vylder, 2012:124). I debatten om en eventuell ny folkomröstning höll statsministern Fredrik Reinfeldt och finansministern Anders Borg en låg profil och försökte lyfta fram att den svenska ekonomin fortsatte att klassas som den bästa i Europa (De Vylder, 2012:124). Den rödgröna oppositionen har haft en kritisk inställning till att Sverige ska övergå till euron (De Vylder, 2012:127).

2.2 Angela Merkels politiska bakgrund

Angela Merkel föddes i Hamburg år 1954, men växte upp i Brandenburgs distrikt, dåvarande Östtyskland, då hennes far, en protestantisk präst, fick ett pastorat i Templin (Crawford & Czuczka, 2013:24). År 1986 tog Merkel sin doktorsexamen i fysisk kemi i Berlin (Langenbacher, 2006:151). Merkels val av ett akademiskt yrke passade inte in i en kommunistisk stat som uppskattade arbetare och bönder (Crawford & Czuczka, 2013:23). Till skillnad från sin pappa hade Merkel en mer kritisk inställning till regimen och sällade sig aldrig till deras politiska rörelse (Langenbacher, 2006:152).

Vid Berlinmurens fall år 1989, anslöt sig Merkel till en liten politisk rörelse kallad *Demokratischer Aufbruch* (Demokratiskt Uppvaknande) för att därefter övergå till att vara deras talesperson (Langenbacher, 2006:153). När DA eller *Demokratischer Aufbruch* allierade sig med CDU, Tysklands Kristdemokratiska Union i Östtyskland, arbetade Merkel med stöd av Helmut Kohl, CDU:s dåvarande partiledare, för pro-återföreningen av Tyskland – ett ämne som blev avgörande för partiets seger i valet år 1990 (Langenbacher, 2006:153).

Merkel blev så småningom en av Helmut Kohls bästa och mest lojala medarbetare under regeringstiden ända fram till 1998 (Langenbacher, 2006:153). Under Kohls tid som förbundskansler tillsattes Merkel bland annat posten som minister för kvinno- och ungdomsfrågor, samt posten som miljöminister (Crawford & Czuczka, 2013:36). CDU förlorade valet år 1998 och Tysklands nye förbundskansler blev socialdemokraten Gerhard Schröder.

CDU:s nye ordförande, Wolfgang Schäuble, nämnde Merkel till partiets generalsekreterare (Langenbacher, 2006:153). Kohls korrupta metoder som förbundskansler avslöjades åtta månader

senare. Partiets rykte var sönderslaget och Schäubles kopplingar till Kohls affärer hade som effekt att Angela Merkel ansågs vara det enda hoppet för CDU. Under dessa omständigheter valdes Angela Merkel till Kristdemokraternas partiordförande år 2000 (Crawford & Czuczka, 2013:37). Trots att hon var kvinna hade partiet en icke-feministisk agenda och en låg andel kvinnliga medlemmar och representanter (Langenbacher, 2006:97).

Resultatet av Merkels två första år som partiordförande blev ett förnyat CDU som uppmuntrade till mer öppna diskussioner. Merkel gav kvinnofrågor en något högre betydelse inom sitt parti men aldrig högsta prioriteringen. Några ansåg som anmärkningsvärt det faktum att feminismen inte spelade något stor roll för henne och att hennes kön inte var politisk relevant (Langenbacher, 2006:157).

Även om Merkel manade till att respektera individuella val, såsom det faktum att kvinnor spelade nya roller i en mer varierad familjestruktur, förkunnade hon inte sitt stöd för homosexuella äktenskap eller adoption (Langenbacher, 2006:157).

I samarbete med CSU, Kristligt Sociala Unionen, fick CDU 35 procent av rösterna i valet i september 2005. Stödet från ett antal ledamöter i förbundsdagen, bland annat majoriteten av representanterna för liberala FDP, Fria Demokratiska Partiet, och förhandlingarna med Socialdemokratiska SPD gjorde att Angela Merkel framträdde som Tysklands yngsta och första kvinnliga förbundskansler av den så kallade ”nya stora koalitionen” i november 2005 (Langenbacher, 2006:154). Hon blev även den första regeringschefen som kom från den tidigare kommunistiska Östtyskland och den första med en akademisk bakgrund i naturvetenskap (Yoder, 2011:360).

2.3 Angela Merkels relation till EU och Spanien

Angela Merkel är Tysklands förbundskansler sedan 2005 och anses vara Europas viktigaste politiker (Elmbrant, 2012:85). Den Europeiska Unionens budget var redan i kris när hon började sin kampanj för att bli Tysklands regeringschef i maj 2005 (Langenbacher, 2006:114). Under sina första månader som regeringschef var det fortfarande oklart om Merkels politik skulle prioritera integrationen och framgången av EU, eller om hon skulle fortsätta en pragmatisk EU-politik, som sin företrädare Gerhard Schröder utövade (Langenbacher, 2006:110).

Den tyska allmänheten var skeptisk till att integrationen mellan EU länderna skulle gynna just Tyskland (Langenbacher, 2006:110). 46 procent av tyskarna tyckte att Tyskland inte hade främjats som EU-medlem och att prioriteringen av EU-frågorna före inhemska ekonomiska prioriteringar var något negativt. Experter förutsade att Merkel var mer engagerad i att samarbeta med och bistå länder med svagare penningställning att klara de ekonomiska utmaningarna (Langenbacher, 2006:114).

Spanien var ett av de länder som tog billiga lån från tyska banker under välfärdstiden för att utöka bostadsmarknaden. När bostadsbubblan sprack sjönk både fastighetspriserna och skatteintäkterna, och skulden till Tyskland växte (De Vylder, 2012:47).

Efter att den ekonomiska krisen bröt ut runt år 2007, tog Merkels relation till Spanien en ny vändning. Under år 2012 fördes en debatt i spanska medier huruvida det skulle gynna Spaniens ekonomi att ta stödlån från EU eller ej. I en artikel publicerad i spanska El Comercio i juni, 2012, uttrycker Merkel hur viktigt det är att Spanien söker ekonomisk hjälp från EU, och att detta bör göras snarast möjligt. Hon lovar att Tyskland kommer att stötta landet i processen (El Comercio, 2012).

I juni samma år tar Spanien emot det första stödpaketet från EU på 100.000 miljarder euro (El Mundo, 2012). Det rådde olika uppfattningar om beslutet skulle komma att gynna den spanska ekonomin på sikt, eller om det tillkomna lånet skulle förvärra situationen ytterligare. Merkel säger i en artikel publicerad i La Razón i december, 2012, att stödpaketet inte kommer att innebära samma konsekvenser för Spanien som det har haft för Grekland. Däremot menar Merkel att Spanien, liksom Grekland, Irland och Portugal, måste ta sitt ansvar, och att regeringen bör fortsätta att vidta åtgärder för att minska statsskulden (La Razón, 2012).

Under maj - april år 2012 vidtog den dåvarande spanska regeringen åtgärder för att återfå den ekonomiska balansen. Bland annat sänktes de offentliganställdas löner med fem procent, pensionerna frystes och det bidrag på 2500 euro som innan tilldelades varje nyfött barn i Spanien avskaffades (Elmbrant, 2012:128). De senaste åren har den spanska regeringen utfört åtgärder som direkt har påverkat den spanska befolkningen, vilket bland annat har lett till flera generalstrejker. Den 24 oktober år 2013 hölls den andra generalstrejken om förändringar i utbildningssystemet. Bland annat höjdes terminsavgifterna för universiteten, och flera stipendium avskaffades (El Mundo, 2013).

Att Tyskland och Frankrike har varit beslutfattare, medan andra länder räknats som överflödiga under eurokrisens toppmöten har kritiserats. Merkel och Sarkozys samarbete blev med tiden ansett

som en regim där improvisationer och förbjudna nödlån till enskilda länder hade arrangerats. (Elmbrant, 2012:84,85).

2.4. De fyra tidningarna: Aftonbladet, Svenska Dagbladet, El País och ABC

Här presenteras de fyra tidningar som ingår i vår undersökning: Aftonbladet och El País räknas som vänsterpolitiskt inriktade tidningar, medan Svenska Dagbladet och ABC ligger till höger på den politiska skalan.

2.4.1 Aftonbladet

Aftonbladet är en socialdemokratisk kvällstidning ägd av den norska mediekoncernen Schibsted sedan 1996 och betraktas som en milstolpe i utvecklingen mot den moderna masspressen i Sverige (Hadenius, Weibull & Wadbring, 2011:62). Tidningen, som grundades 1830 (Hadenius et al, 2011:63), blev sjudagarstidning sedan 1910 och trycks i Stockholm samt på flera landsorter. Aftonbladet har även regionala utgåvor och hade en upplaga på ungefär 240,000 exemplar år 2012. Tidningens politiska inriktning kontrolleras av LO. 1994 blev Aftonbladet den första dagstidningen på internet (Hadenius et al, 2011:83). Vecka 38 år 2013 blev aftonbladet.se den mest besökta nyhetsajten med cirka 5 miljoner unika läsare, 2,5 miljoner fler läsare än expressen.se som låg på andra plats. När de gäller mobilsurfande på dagstidningsajter var aftonbladet.se den mest besökta nyhetsajten vecka 38 år 2013, med 3 miljoner läsare (Tidningsutgivarna 2013).

2.4.2. Svenska Dagbladet

Tidningen grundades år 1884. Från början var Svenska Dagbladet ett organ för högerpolitik och kulturkonservatism (Hadenius, Weibull & Wadbring, 2011) men numera räknas den som en obunden moderat morgontidning. Sedan 1998 ägs den av det norska medieföretaget Schibsted. Med tiden har tidningens bevakning av affärsverksamheter byggts ut gradvis. svd.se var den tredje mest besökta nyhetsplatsen efter Aftonbladet och Expressen, med 1,5 miljoner unika läsare vecka 38 år 2013. Samma vecka blev Svenska Dagbladet besökt av 500,000 unika mobilsurfare (Tidningsutgivarna 2013).

2.4.3. El País

El País är Spaniens största och mest inflytelserika dagstidning. Tidningen är vänsterinriktad och grundades 1976. Den hade en upplaga på cirka 350,000 exemplar år 2012. El País, som har en internationell veckoutgåva sedan 1983, ägs av multimedieföretagen Prisa (Nationalencyklopedin, 2013). elpais.es hade ungefär 4,5 miljoner unika besökare dagligen i maj 2013 och blev den tredje

mest besökta webbsidan i Spanien under den perioden. Deras tryckta upplaga är den näst mest lästa i hela Spanien med nästan 2 miljoner läsare dagligen (AIMC, 2013).

2.4.4. ABC

ABC hade en upplaga på drygt 220,000 exemplar år 2012, och är därmed Spaniens tredje största nyhetstidning. Tidningen grundades 1903 i Madrid och räknas som en monarkistisk dagstidning. ABC drabbades av republikansk statskontroll på 30-talen samt förlorade sin ledarposition till El País efter Francoregimen (Nationalencyklopedin, 2013). I maj 2013 besöktes ABC.es dagligen av fler än 1 miljon unika läsare. ABC:s tryckta upplaga läses dagligen av lite mer än 600,000 personer i Spanien och är i och med det, tillsammans med El Mundo och El País, en av Spaniens största dagstidningar (AIMC, 2013).

3. Teori

I det här kapitlet presenteras de teorier som fungerat som utgångspunkt i undersökningen.

3.1. Hallin och Mancinis tre mediepolitiska system

Enligt Daniel Hallin och Paolo Mancinis teori existerar det olika typer av mediepolitiska system som skiljer sig åt mellan olika länder. Det som karaktäriserar varje modell är graden av politisk parallellism, statlig intervention i medierna, professionalism och utveckling av masspress. (Hallin & Mancini, 2004:69).

Hallin och Mancini skiljer mellan politisk parallellism och partipolitisk parallellism, där politisk parallellism innebär att ett nyhetsmedium har en viss politisk riktning (högerinriktad eller vänsterinriktad), medan partipolitisk parallellism innebär att ett nyhetsmedium representerar ett viss politiskt partis åsikter. Teorin bygger på begreppet *politisk parallellism* och har därmed ingen koppling till enskilda politiska partiers inverkan på nyhetsmedier (Hallin & Mancini, 2004:26).

Begreppet *professionalism* används för att beskriva 1) autonomi, eller oberoende, 2) yrkesetiska normer, 3) Public Service-inriktning (Hallin & Mancini, 2004:34).

Teorin blir intressant för oss då vi vill undersöka skillnaden om rapporteringen av Angela Merkel, både mellan olika länder och mellan tidningar med olika politisk bakgrund.

Författarna presenterar tre olika mediepolitiska modeller: den liberala modellen, den polariserade pluralismens modell och den demokratisk-korporativa modellen. Modellerna fungerar endast som idealtyper, även om de länder som faller under samma mediepolitiska system har många gemensamma drag (Hallin och Mancini, 2004:69).

3.1.1. Den liberala modellen

Den liberala modellen karaktäriseras av ett tidigt utvecklande av en kommersiell masspress och tryckfrihet. Länder som faller under denna typ av modell är Storbritannien, USA, Kanada och Irland. Länderna har en låg grad av politisk parallellism och professionalismen är hög. Det som kan begränsa journalistens självständighet är de kommersiella villkoren snarare än politisk press. Den typ av journalistik som bedrivs är informationsinriktad, med undantag från Storbritannien som har en något mer kommenterande journalistik. Den statliga interventionen i medier är begränsad (Hallin och Mancini, 2004:75)

3.1.2. Den polariserade pluralismens modell

Till skillnad från den liberala modellen, har den polariserade pluralismens modell en svag utveckling av masspress. Spanien, Frankrike, Grekland, Portugal och Italien placeras inom denna kategori. Länderna har en elitorienterad press, vilket innebär att den huvudsakligen är riktad till välutbildade och politiskt aktiva läsare. Tryckfrihet och kommersiellt inriktad journalistik kom senare i medelhavsländerna, eftersom länderna demokratiserades relativt sent. Graden av politisk parallellism räknas som hög, då medier tenderar att rapportera mer kring politiska händelser och kommenterande journalistik är vanligare. Det är även vanligt med instrumentalisterna av medierna, det vill säga att regeringen och politiska partier använder sig av medier för att erhålla egna fördelar. Graden av professionalism är inte lika hög som för de andra modellerna. Det betyder däremot nödvändigtvis inte att journalisterna i dessa länder inte innehar en journalistutbildning. Graden av statlig intervention i medierna är hög, då staten har förmågan att reglera och kontrollera medier i viss utsträckning (Hallin & Mancini, 2004:73).

3.1.3 Den demokratisk-korporativa modellen

Modellen inkluderar Sverige, Norge, Danmark, Tyskland, Belgien, Schweiz och Österrike. Länderna karakteriseras av en tidig utveckling av masspress och tryckfrihet, samtidigt som professionalismen räknas som hög. Staten spelar en stor roll då den till viss del reglerar och ekonomiskt stödjer nyhetsmedierna.

Samtidigt finns skyddsmekanismer som verkar för bland annat pressfrihet. Många av länderna har en bakgrund där partipolitiska tidningar spelat en stor roll, samtidigt som dessa har samexisterat med kommersiell press. Den politiska parallellismen har därmed varit hög, men är nu på väg att avta (Hallin & Mancini, 2004:74)

3.1.4. De tre modellernas framtid: om professionalism och kommersialisering

Hallin och Mancini menar dock att skillnaderna mellan de olika modellerna minskar över tid. Under 1970-talet fanns dramatiska skillnader mellan olika länder. Nu talar Hallin och Mancini om ett globalt mediasystem, där den liberala modellen har blivit allt mer dominant inom Europa (2004:251).

De politiskt bundna tidningarna har minskat och istället gått över till att bli kommersiella tidningar, där information och underhållning samt reklam riktat till individuella läsare blir allt viktigare. Samtidigt blir politisk press mer luddig för att fånga upp läsare från flera olika partikretsar (Hallin och Mancini, 2004:252).

Det betyder däremot inte att medierna blir helt frikopplade från politiken (Hallin & Mancini, 2004:253). Medierna är fortfarande viktiga för representationen av politiker och politiska åsikter, men det är medielogiken som styr, inte de politiska intressena. Val av vinkel beror inte på politiska kriterier, utan på vad som enligt journalistiska kriterier är en ”bra historia”. (Hallin & Mancini, 2004:290). Denna utveckling bygger på utvecklingen av kritisk professionalism och kommersialisering.

Hallin och Mancini talar även om *americanization* – tendensen för Europeiska länder att ta efter amerikansk journalistik. Det började redan efter andra världskriget då Amerika blev en politisk och ekonomisk stormakt (Hallin och Mancini, 2004:254). Författarna kopplar samman detta med globalisering, och menar att bland annat att dagens tekniska förutsättningar gör att medier har alltmer liknande former, struktur och användningssätt i olika länder (Hallin och Mancini, 2004:260).

Thomas Hanitzsch, professor i kommunikationsvetenskap vid Ludwigs Maximilians University of Munich, menar att trots att det finns forskning som visar på olikheter i journalistiska traditioner i olika länder, har dagens globalisering gjort att dessa har konvergerat och blivit alltmer lika varandra (Hanitzsch, 2009:413). Han ser problem i att den journalistiska forskningen allt mer tenderar att ta efter USA:s tänkande och tillvägagångssätt, vilket i sig påverkar hur resultatet tolkas (Hanitzsch, 2009:422).

Även Rasmus Kleis Nilsen, Frank Esser och David Lavy, professorer i kommunikationsvetenskap vid Roskilde, Oxford och Zurich universitet, menar att sociala, politiska, ekonomiska och tekniska förändringar har bidragit till ytterligare förändringar i mediasystemen. Konsekvenserna av dessa förändringar är inte klara, men författarna är överens om att det handlar om förändringar som påverkar varje mediasystem, även om skillnaderna kan variera mellan olika länder. Det kan försvåra studier som avser att jämföra olika länder med varandra (Nielsen, Esser & Levy, 2013:385). Författarna talar också om *americanization* och den konvergens som uppstått mellan länder i västvärlden.

3.2. Gestaltningsteorin

Strömbäcks gestaltningsteori går ut på att medierna beskriver verkligheten på ett visst sätt, genom att välja ut vissa aspekter och exkludera andra, som på samma gång skapar och förmedlar olika sätt att betrakta verkligheten hos läsaren (Strömbäck, 2000: 216). Vi använder oss av teorin för att se på vilket sätt Angela Merkel gestaltas i svenska och spanska webbtidningar. Detta undersöker vi bland annat genom att mäta förekomsten av narrativa roller (*hjälte* eller *skurk*), och genom språkets utformning och struktur. Enligt Van Gorp räknas narrativa roller, värderingar och arketyper som en typ av nyhetsframing, eller gestaltning (Van Gorp, 2010: 85). Han ger ett exempel på fattigdom, där de fattiga kan gestaltas med hjälp av olika roller, som *skurk*, *offer* eller *vagabond*. Beroende på vilken roll de fattiga tillskrivs, förmedlar texten olika budskap och värderingar till läsarna (Van Gorp, 2010:86). Van Gorp menar att användandet av kulturella gestaltningsramar är lockande för journalister, eftersom de är en del av vår verklighet: till exempel begreppen ond/god (Van Gorp, 2010: 87).

3.2.1 Rekonstruktioner av verkligheten

Det finns ingen forskning som kan säkra påståendet att medierna är en spegelbild av verkligheten. Verkligheten är obegränsad samtidigt som medier är betydligt mer begränsande i och med de olika valsituationer som uppstår; val av redaktioner, journalister, ämne, källor, fakta och ord (Strömbäck, 2004:41).

Strömbäck menar att gestaltningar har fyra kännetecken. För det första brukar gestaltningar definiera ett problem, för det andra identifierar gestaltningar vad som orsakade problemet för att slutligen uttrycka värderingar och ange möjliga lösningar (Strömbäck, 2000:217).

Jesper Strömbäck anser att man inte borde se rapporteringen av händelser som spegelbilder utan snarare som rekonstruktioner av verkligheten. Nyheterna speglar enbart vissa aspekter av verkligheten, vilket gör att läsaren får en rekonstruerad bild av den (Strömbäck, 2004:41).

Gestaltningar kan vara medvetna eller omedvetna, beroende på olika redaktionella rutiner, nyhetsideologier och olika nyhetsvärderingar. (Strömbäck, 2004:45). Medvetna gestaltningar används för att skapa opinionsbildning med ett visst syfte. Dessa typer av gestaltningar påverkar läsarens associationsbanor, tankar och slutsatser (Strömbäck, 2004:44)

3.2.2 Händelseorienterade och generella gestaltningar

Strömbäck tillämpar Shanto Iyengars teori om händelseorienterade och generella gestaltningar. Händelseorienterade gestaltningar sker när journalisten fokuserar på eller använder sig av enstaka händelser och personer för att belysa generella problem (Strömbäck, 2004:46). På detta sätt påverkar medierna att skulden kan läggas på individnivå och inte på samhällsnivå, vilket också gör att makthavarna slipper utpekas som skyldiga. Använder journalisten mer generella och analytiska gestaltningar blir det annorlunda, då människor kommer att kräva ansvar på samhällsnivå, vilket i sin tur kräver att politiker tar ansvar för sina handlingar. Iyengar kallar även detta för tematiska nyheter. (Strömbäck, 2000:220).

För Strömbäck är det dock oklart om kulturella eller politiska faktorer påverkar konsekvenserna av rapporteringar av händelseorienterade eller generella gestaltningar. Till exempel kan vissa länder ha individualistiska kulturer medan andra kan vara mer kollektivistiskt orienterade. Likaså kan vissa länder ha en mer individualistiskt orienterad politik och andra en kollektivistiskt orienterad politik. (Strömbäck, 2000:223).

3.2.3 Fyra alternativa gestaltningar av politik

Enligt Strömbäck kan politik gestaltas som spel, sak, skandal, eller trivial. När politiken gestaltas som spel fokuserar journalisten, bland annat, på de politiska aktörernas relation, deras privata liv, deras strategier och på hur de sköter sin politik. Här hör även till när journalisterna skriver om ”vinnare” eller ”förlorare” samt använder sig av spel-, sport- och krigsmetaforer för att skriva om politik (Strömbäck, 2004:167).

När journalisten däremot fokuserar på vad politiker har sagt eller föreslagit talar vi om gestaltning av politiken som sak. Att gestalta politiken som skandal berör inte politiken som sakinnehåll.

Trivialgestaltningar av politik innebär att skribenten sätter fokus på politikernas klädstil eller något som inte har med politik att göra. (Strömbäck, 2004:167).

Genom olika exempel på kvantitativa innehållsanalyser visar Strömbäck att man kan analysera dessa typer av gestaltningar i artiklarnas rubriker, ingresser, brödtexter och avslutningar (Strömbäck, 2004:172-177).

4. Tidigare forskning

I detta kapitel redogör vi för tidigare forskning som använts som referensramar i vår undersökning. Vi har använt oss av en vetenskaplig artikel som handlar om konvergens mellan nyhetsmedium i Europa, samt två C-uppsatser som analyserar den europeiska ekonomiska krisen.

4.1. Transeuropeisk mediekommunikation

Artikeln *European Councils as first encounters of trans-European media communication?* är skriven av Alessio Cornia, Julia Lönnendonker och Pia Mitz, publicerad i den elektroniska tidskriften *Journalism* år 2008. Författarna har kombinerat etnografiska observationer, intervjuer och en kvantitativ innehållsanalys för att jämföra hur nyhetsrapporteringen i tyska och italienska tidningar såg ut under Europeiska rådets vårmöte år 2006 (Cornia, Lönnendonker & Nitz, 2008:493,498). De använder sig delvis av Hallin och Mancinis teori om de tre olika mediepolitiska systemen i västvärlden, delvis av Edward och Reed Halls "kulturella dimensioner" av mediekommunikation.

Författarna hänvisar till Hallin och Mancini då de menar att de nationella skillnaderna i nyhetsrapportering håller på att minska, och att det inte är klart om konvergens kommer att slå ut alla nationella skillnader i framtiden, eller om det kommer att stanna vid en viss punkt (Cornia et al, 2008:494). Enligt Hall och Reed Hall skiljer sig Tyskland och Italien åt kulturellt, vilket ger utslag i nyhetsrapporteringen. Tyskland har en mer direkt och pragmatisk kommunikation, medan Italien använder sig av en mer indirekt kommunikation, samt ett narrativt/ affektivt språk (Cornia et al, 2008:495).

Enligt undersökningens resultat påverkas nyhetsproduktionen under EU-möten både av en nationell och en transeuropeisk journalistikkultur. De båda länderna använder sig av liknande källor och arbetsmetoder, och jobbar under samma arbetsvillkor. Dessutom har undersökningen visat på att det är vanligt med internationellt samarbete mellan journalister från olika länder (Cornia et al,

2008:508). Då det är svårt att skriva intressanta och konfliktladdade artiklar med den information som ges under Europarådets möten, använder sig många journalister av information som är "off the record". I det sammanhanget är det viktigt att känna rätt personer och att upprätthålla en professionell kontakt med journalister utanför det egna landet. Det leder däremot ofta till att journalisterna inte hinner dubbelkolla informationen (Cornia et al, 2008:498).

Resultatet visar att Tyskland publicerade fler artiklar om ämnet än Italien: 145 mot 95 stycken. Artiklarna hade däremot mindre prioritet i tyska medier än i italienska medier, baserat på artikelns storlek (Cornia et al, 2008:502). Vad gäller ämnesval publicerades många artiklar rörande samma sak i de båda länderna. Skillnaderna rörde ofta artiklar som var mer intressanta för det ena landet än det andra, då det hade en nationell relevans. Till exempel skrev tyska medier mer om EU:s energipolitik och om soldaterna som skickats till Kongo, eftersom Tyskland hade en stark koppling till de båda händelserna. Därmed kan man tala om en viss nationalisering i nyhetsmedierna (Cornia et al, 2008:504). Rubrikerna skiljde sig åt mellan de olika länderna, då Tyskland tenderade att använda sig av formell framing, det vill säga ett neutralt språk som inte är fokuserat på konflikt. Italien använde sig oftare av emotionell framing - ett mer affektivt språk fokuserat på konflikter mellan olika aktörer (Cornia et al, 2008:507).

Trots att det finns en viss konvergens mellan länderna, menar författarna ett det inte behöver innebära att den journalistiska slutprodukten är densamma. Nationell relevans vad gäller till exempel ämnesval spelar en viktig roll, samtidigt som medierna fortfarande har en stor nationell publik (Cornia et al, 2008:509).

4.2. Andra examensarbeten

Vi har använt oss av två C-uppsatser: en i journalistik och en i medie- och kommunikationsvetenskap. *Lånefest och skuldsjuka: Framställningen av eurokrisen i Grekland och Irland i svensk opinionsjournalistik 2009-2011*, är skriven av Sandra Johansson och Josefin Ahl (2013) vid Södertörns Högskola. Den andra uppsatsen heter *En union, ett samarbete och en valuta i kris: En kvantitativ studie om Spaniens och Sveriges mediala framställning av eurokrisen inom EU*, och är skriven av Emanuel Angerbjörn (2013) vid Umeå Universitet.

Uppsatserna har fungerat som inspirationskällor vad gäller utformning av metod, analysverktyg och frågeställningar. De har även bidragit med nyttig information kring vårt forskningsområde.

4.2.1 Svenska mediers framställning av eurokrisen i Grekland och Irland

Uppsatsen belyser vilka skillnader som finns i rapporteringen av Greklands och Irlands ekonomiska kris i svensk opinionsjournalistik. Johansson och Ahl (2013) analyserar tre svenska dagstidningar: Dala-Demokraten, Svenska Dagbladet och Sydsvenskan. De kombinerar en kvantitativ innehållsanalys med en kvalitativ idé- och ideologianalys, för att ta reda på följande:

- Vilka aktörer som förekommer och vilka roller de tillskrivs i texterna
- Vilka framställningsformer som används i gestaltningen
- Vilket idésystem som representerar texterna (Johansson & Ahl, 2013:6)

Resultatet visar att Grekland är det land som det rapporterats mest om i respektive tidning (Johansson & Ahl, 2013:22). Det finns ingen huvudförklaring till krisen, snarare flera olika orsaker, och artikelns vinkel beror på respektive skribents perspektiv (Johansson & Ahl, 2013:23).

För Irland var oansvarig politik den vanligast nämnda orsaken, medan ansvarsflykt associerades med Grekland. I artiklar där båda länderna förekom, var skulder det vanligast förekommande problemet.

Formuleringarna var lika för båda länderna. Många metaforer kring sjukdom och kaos användes för att referera till de båda ländernas ekonomiska lägen (Johansson & Ahl, 2013:40). Vad gäller roller beskrevs det irländska folket oftast som offer, medan grekerna beskrevs som skurkar. De irländska bankerna framställdes oftast som skurkar, medan de grekiska bankerna sällan tillskrevs en roll.

4.2.2. Spanska och svenska mediers framställning av eurokrisen

Syftet med uppsatsen är att se hur olika länders närhet till en händelse och de journalistiska traditioner som råder påverkar mediernas rapportering. Författaren har undersökt hur eurokrisen representeras i Dagens Nyheter och spanska El País, genom att bland annat undersöka vilka som får komma till tals, hur ofta lösningar till eller effekter av krisen skildras i respektive tidning, hur mycket material som publicerats och om kollektiva aktörer förekommer (länder eller folk, till exempel "Tyskland" eller "tyskarna").

Undersökningen visade att det inte fanns några större skillnader vad gällde spanska och svenska mediers rapportering av den ekonomiska krisen i Europa (Angerbjörn, 2013:28). I princip lika många personer fick komma till tals i respektive lands artiklar. Av de som intervjuats var cirka 81 procent makthavare (gäller båda länderna). Detta förklarar Angerbjörn genom Spaniens ökande

professionalism de senaste åren, och hur internationella nyheter kan ge upphov till samma typ av information oavsett vilket land som rapporterar om dem.

Andelen artiklar som rapporterade om möjliga lösningar till krisen låg på 60 procent i El País, medan Dagens Nyheter hade 57,3 procent av den typen av artiklar. 40 procent av artiklarna i El País rapporterade om krisens effekter, till skillnad från Svenska Dagbladets 32 procent (Angerbjörn, 2013:29).

Undersökningen blir intressant för vår forskningsfråga då det rör skillnaden i svensk och spansk medierapportering kring ett specifikt fenomen. Resultatet visade inte på några markanta skillnader i rapporteringen. Då vi använder oss av helt andra frågeställningar och tillvägagångssätt, tror vi att vår undersökning kan ge komplementerande information inom samma område.

5. Metod

Då vi både ville få en översikt över hur Angela Merkel gestaltas i svenska och spanska webbtidningar, samt analysera några av texterna på ett djupare plan, valde vi att kombinera en kvantitativ innehållsanalys med en kvalitativ textanalys. Den kvalitativa analysen följer riktlinjerna i Lundgren, Ney och Thuréns massmedieretoriska modell.

5.1. Urval och avgränsningar

Anledningen till att vi valde att jämföra svenska och spanska tidningar är att vi tror oss ha mest kännedom om svensk och spansk press. Vi valde att undersöka fyra tidningar: Svenska Dagbladet, Aftonbladet, El País och ABC. Då vi både ville undersöka hur medierapporteringen om Angela Merkel skiljer sig mellan de två länderna, samt se på eventuella skillnader kopplade till tidningens politiska tillhörighet, har vi medvetet valt två tidningar från vänsterblocket (Aftonbladet och El País) och två tidningar som ligger åt höger (Svenska Dagbladet och ABC).

Vi använde oss av tidningarnas webbversioner. Detta för att materialet är mer lättillgängligt för oss, men även för att vi tror att internet blir en allt vanligare källa för nyhetskonsumtion. Vi använde oss inte av något betalmaterial, utan undersökte bara de artiklar som var tillgängliga gratis på webben.

5.1.1. Tidsperiod och sökord

Vi undersökte artiklar som publicerats om Angela Merkel under perioden 3 januari 2011 till 29 december 2012. Detta för att vi ville få en så allmän bild som möjligt av hur Angela Merkel representerades i medierna under den ekonomiska krisen. När vi gjorde urvalet av artiklarna tog vi även hänsyn till hur mycket som publicerats i svenska medier, då materialet är knappare där. Eftersom det publicerats flest relevanta artiklar om Angela Merkel under år 2011 och 2012, avgränsade vi vår sökning därefter.

För att välja ut material till den kvantitativa analysen använde vi oss av en så kallad syntetisk vecka. Det innebär att vi undersökte de artiklar som publicerades på den första veckans måndag, den andra veckans tisdag, den tredje veckans onsdag, och så vidare. Detta för att urvalet skulle bli slumpmässigt och för att materialet inte skulle bli för stort.

Sökningen skedde via varje tidnings hemsida, då tjänster som Retriever inte alltid hade uppdaterat material. Sökorden vi använde oss av var *Angela Merkel*, utan citationstecken, för att inte missa artiklar där bara *Merkel* och inte *Angela* förekom.

5.1.2. Urval av artiklar

Det var inte alla artiklar som var relevanta för vår undersökning. Därför avgränsade materialet ytterligare genom att välja bort de artiklar som inte föll in under våra kriterier. För att artikeln ska vara relevant måste Angela Merkel spela en av huvudrollerna i artikeln. Det innebär att hon ska ha en stark koppling till innehållet, att hon nämns flera gånger i artikeln eller att hon har en stark uttalad betydelse för artikeln (till exempel då det talas om "Tyskland" med syftning åt Angela Merkel).

Vi valde att analysera både nyhetsartiklar och opinionsmaterial. Inom opinionsmaterial ingår ledare, krönikor och bloggmaterial.

I Aftonbladets och ABC's fall har vi uteslutit så kallade *plusartiklar* som är betalmaterial. Likaså har material under Svenska Dagbladets "Näringsliv live" och ABC's "En directo" valts bort, då de varken liknar nyhetstexter eller opinionstexter i sin karaktär.

I de enstaka fall som det förekom artiklar på engelska har dessa uteslutits, då vi avser att undersöka svensk och spansk journalistik på respektive lands språk.

Vidare valdes alltid den nyaste artikeln i de fall där texten hade blivit reviderad samma dag. Detta då vi tror att den nyaste versionen är den som läsaren anser vara mest sanningsenlig, och därmed den som starkast påverkar läsaren.

5.2. Kvantitativ innehållsanalys

En kvantitativ innehållsanalys svarar på frågan om *hur ofta* en kategori förekommer, eller *hur stort utrymme* den tar i ett material. Den är lämplig då man ska hantera ett större material och vill kunna mäta sina resultat i siffror (Esaiasson, Gilljam, Oscarsson & Wängnerud, 2012: 223). Då vi vill få en översikt över hur Angela Merkel framställs i de olika tidningarna, är metoden lämplig för vår forskningsfråga.

I den kvantitativa delen undersöker vi antal publicerade artiklar (nyhetsartiklar och opinionsmaterial), textens längd, under vilken kategori artikeln förekommer samt vilken narrativ roll som Merkel tillskrivs: *hjälte*, *skurk* eller *neutral*.

5.3. Kvalitativ textanalys

En kvalitativ textanalys går ut på att ta fram det väsentliga innehållet i en text genom noggrann läsning av textens delar, helhet och kontext (Esaiasson m.fl, 2011:237). I en kvalitativ analys är varje verk unikt, vilket innebär att materialet inte kan mätas i siffror. Meningen i texten är inte alltid självklar, vilket gör att den måste tolkas innan den kan analyseras (Østbye, Knapskog, Helland & Larsen, 2008:65).

I den kvalitativa delen valde vi ut två nyhetsartiklar från varje tidning för en djupare analys. Då vi ville illustrera hur vi tolkat varje narrativ roll, valde vi att analysera artiklar där Angela Merkel både framställts som *hjälte* och *skurk*. Då alla nyhetsartiklar i Aftonbladet var neutrala, valde vi två neutrala texter därifrån. Anledningen till att vi uteslöt opinionsartiklar från den kvalitativa undersökningen var för att dessa har en tyckande karaktär i sin natur. Då nyhetsartiklar i regel ska vara sakliga och opartiska, föreföll det oss mer intressant att analysera dessa.

För att se hur språket eventuellt bidrog till att skapa narrativa roller, använde vi oss av Jesper Strömbäcks gestaltningsteori samt Lundgren, Ney och Thuréns massmedieretoriska modell. Genom den massmedieretoriska modellen undersökte vi:

- var, när och hur artikeln är publicerad
- vad artikeln handlar om och vilket faktaurval som gjorts

- hur materialet är disponerat
- hur ordvalet, stilen och tonen är i artikeln
- om det finns en dold argumentering och färdiga slutsatser
- om det förekommer retoriska grepp som värdeladdade ord eller metaforer

(Lundgren, Ney och Thurén, 1999:53)

Vi delade upp texterna mellan oss och dubbelkollade varandras resultat, för att försäkra oss om att vi analyserat texterna likadant.

5.4 Metodkritik

Den kvantitativa metoden har kritiserats för att enbart studera den manifesta innebörden av materialet, utan att undersöka det underliggande budskapet (Østbye m.fl, 2008:64). Frågan om det egentligen är möjligt att mäta text är vanligt förekommande kritik (Ekström & Larsson, 2000:114). Esaiasson menar däremot att en kvantitativ innehållsanalys ofta innebär en förhandstolkning av materialet för att man sedan ska kunna placera in enheterna under rätt typ av kategori (Esaiasson m.fl, 2011:224). I den kvantitativa undersökningen har vi dels utgått från språkliga kriterier som metaforer och värdeladdade ord, men vi har även läst igenom alla texter för att bättre få en uppfattning om vilken roll Angela Merkel tillskrivs. Därmed blir inte vårt angreppssätt endast kvantifierande, utan innebär även att vi förhandstolkar texterna.

Vi är medvetna om att det finns en viss luddighet i definitionerna till de olika narrativa rollerna. Vi är även medvetna om att våra egna tolkningar spelar in till viss grad i kategoriseringen. Vi har försökt att vara så tydliga som möjligt i våra definitioner, men tror samtidigt att det kan vara en fördel att se över hela texten redan på den kvantitativa nivån. Det gör att vi inte endast analyserar textens delar, utan väljer kategori efter textens helhet.

Den kvalitativa metoden analyserar materialet på ett djupare plan, vilket innebär att det måste tolkas för att kunna analyseras (Østbye et al. 2008:65). Risken finns att forskaren drar slutsatser utifrån eget tycke. För att undvika detta har vi dubbelkollat varandras resultat och studerat materialet efter de kriterier som tidigare nämnts i denna uppsats.

Att en studie har hög validitet innebär att den mäter det forskaren påstår att den mäter. Det ska inte finnas några systematiska fel, och de teoretiska begrepp som inkluderas i studien ska stämma överens med hur materialet samlas in och tolkas (Esaiasson et al. 2011: 63). Studien bör även ha hög reliabilitet. Det innebär att studien inte innehåller några slumpmässiga eller osystematiska fel.

Sådana fel kan uppkomma genom att studien inte utförs på ett noggrant sätt (Esaiasson et al. 2011:70).

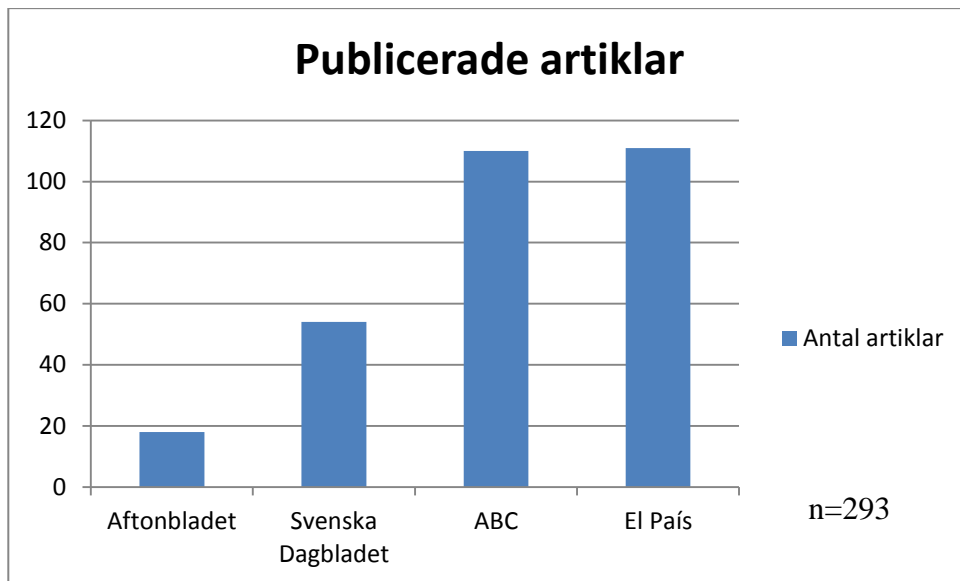
Vi har försökt att öka studiens trovärdighet genom att alltid dubbelkolla varandras resultat, både i den kvantitativa och den kvalitativa delen. Vi har dessutom utgått från kodscheman där vi definierat varje variabel så att de ska kunna tolkas likadant oavsett vem som gör undersökningen. Innan vi började studien gjorde vi en pilotstudie på ett mindre antal analysenheter för att se om vårt angreppssätt var genomförbart och gav samma resultat för oss båda.

6. Kvantitativa resultat

Här redovisar vi undersökningens resultat och använder figurer i form av diagram för att presentera resultatet grafiskt. Den första figuren visar hur många artiklar respektive tidning har publicerat totalt. Övriga figurer visar hur fördelningen ser ut procentuellt inom varje tidning. Därmed är det viktigt att alltid ha i åtanke att det totala antalet artiklar ser olika ut för varje tidning.

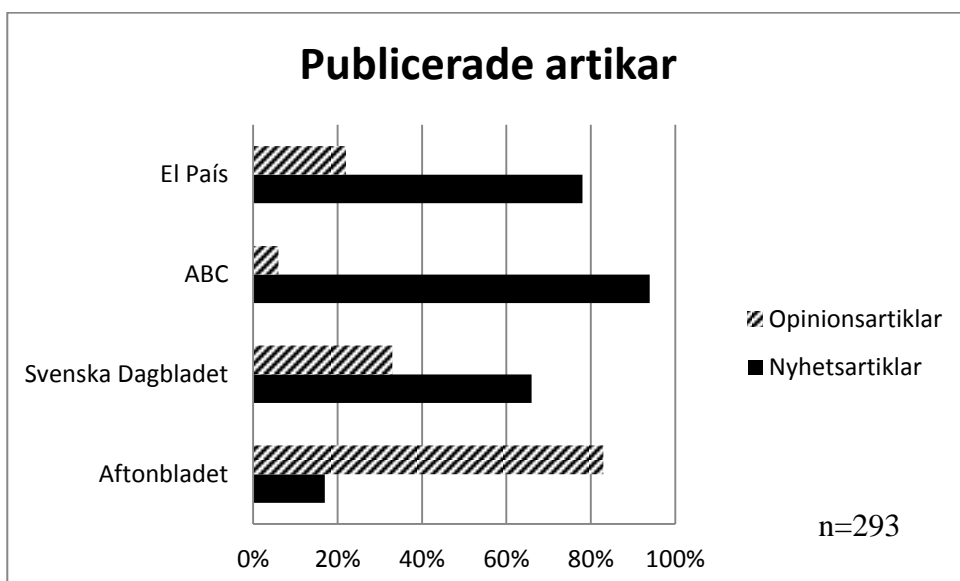
6.1. Artiklarnas spridning

Efter att ha begränsat urvalet genom en syntetisk vecka, undersöktes totalt 293 artiklar publicerade mellan den 3 januari 2011 och den 29 december 2012. Det finns skillnader i antal publicerade artiklar både mellan länderna och mellan de svenska tidningarna. El País och ABC är de tidningar som publicerat flest artiklar där Angela Merkel har huvudrollen: 110 artiklar i ABC och 111 artiklar i El País föll in under våra kriterier. I svensk press har det skrivits bra mycket mindre. Aftonbladet publicerade totalt 18 artiklar om Merkel, medan Svenska Dagbladet skrivit 54 stycken.

Figur 6.1. Figuren visar det totala antalet publicerade artiklar inom ämnet för varje tidning.

Antal nyhetsartiklar respektive opinionsartiklar skiljde sig också åt mellan de olika tidningarna. Överlag publicerades mest nyhetsmaterial: av de totala 293 artiklarna var 229 stycken nyhetsmaterial, medan övriga 64 artiklar var opinionsmaterial. Går man in mer i detalj på varje tidning visar resultatet att 15 av 18 artiklar som Aftonbladet publicerade är opinionsartiklar. Siffran för Svenska Dagbladet visar att 18 av 54 var opinionsmaterial, medan El País hade 24 av 111, och ABC 7 av 110. Procentuellt sett publicerar alltså de svenska webbtidningarna mer opinionsmaterial om Angela Merkel än de spanska webbtidningarna, samtidigt som de sistnämnda till största del innehåller nyhetsmaterial.

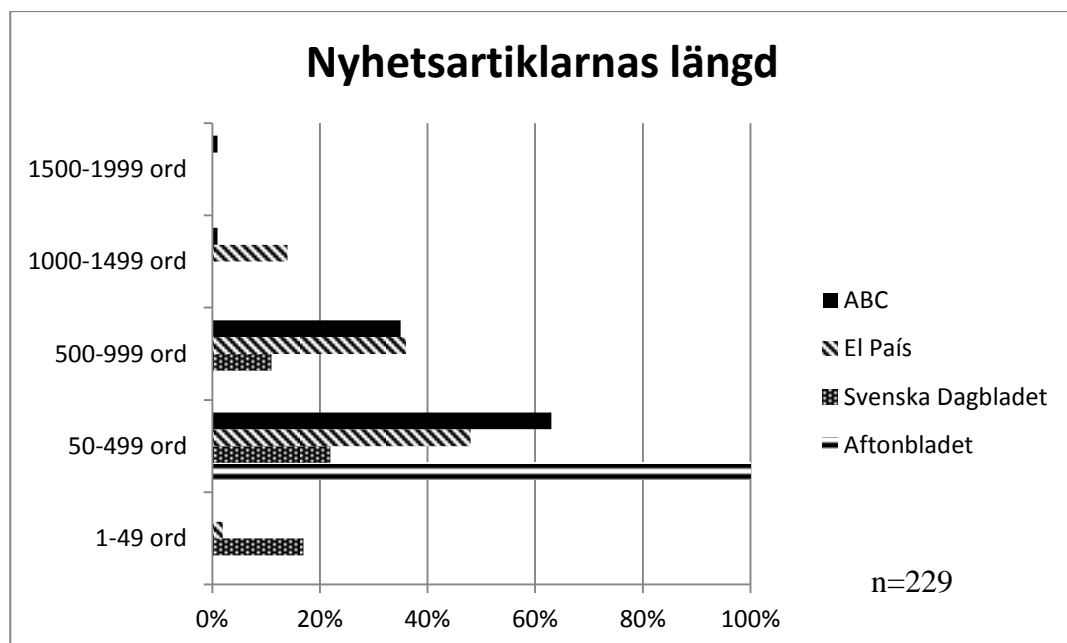
Figur 6.2. Figuren visar andelen opinionsartiklar och nyhetsartiklar i procent, inom respektive tidning.

6.2. Artiklarnas längd

Artiklarnas längd analyserades i olika kategorier efter antal ord i brödtexten. Vi har analyserat nyhetsartiklarnas och opinionartiklarnas resultat var för sig.

Samtliga nyhetsartiklar i Aftonbladet var mellan 50 och 499 ord långa. Av Svenska Dagbladets nyhetsartiklar var resultatet annorlunda, där 6 av nyhetsartiklarnas längd innefattade mellan 1 och 49 ord, 26 nyhetsartiklar var mellan 50 och 499 ord, och de resterande 4 nyhetsartiklarna var mellan 500 och 999 ord långa. Det finns alltså en större variation mellan Svenska Dagbladets artiklar, även om de flesta även där ligger på mellan 50 och 499 ord.

I El País var det bara två nyhetsartiklar som omfattade mellan 1 och 49 ord. 42 stycken hade mellan 50 och 499 ord, 31 stycken mellan 500 och 999 ord, samtidigt som de resterande 12 nyhetsartiklarna var mellan 1000 och 1499 ord långa. ABC var den tidning som skrev den längsta nyhetsartikeln: mellan 1500 och 1999 ord lång. En av nyhetsartiklarna omfattade mellan 1000 och 1499 ord. 65 av analysenheterna var mellan 50 och 499 ord långa, medan återstående 36 stycken innefattade mellan 500 och 999 ord.

Figur 6.3. Figuren visar i procent hur många artiklar som innefattat ett visst antal ord

Av Aftonbladets 15 opinionsartiklar var det en som innefattade mellan 1000 och 1499 ord, 4 omfattade mellan 500 och 999 ord, medan resterande 10 artiklar var mellan 50 och 499 ord långa.

Svenska Dagbladets opinionsmaterial bestod av 18 artiklar, varav 10 var mellan 500 och 999 ord långa och 8 stycken mellan 50 och 499 ord.

I El País omfattade 9 opinionsartiklar mellan 500 och 999 ord, 8 av analysenheterna var mellan 1000 och 1499 ord långa. 5 stycken innefattade mellan 1500 och 1999 ord samt 2 innehöll 50 och 499 ord.

I ABC skrevs det 7 opinionsartiklar av vilka 5 var 50 och 499 ord långa, och 2 omfattade mellan 500 och 999 ord.

6.3 Kategorier

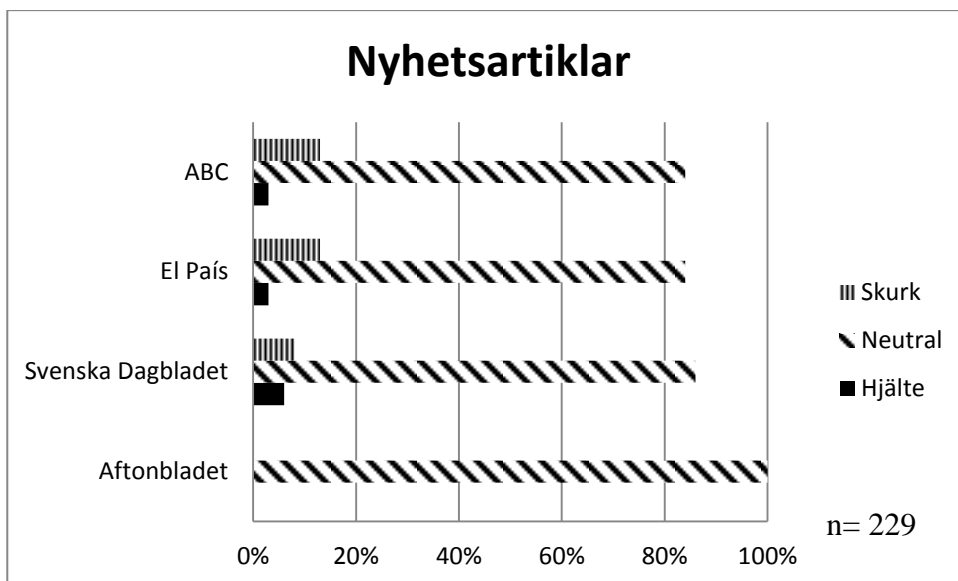
Här beskrivs genom vilka kategorier som Angela Merkel nämns. De kategorier som förekommer i undersökningen är politik, ekonomi, nöje, sport, övrigt eller en kombination av dessa.

I nyhetsartiklarna nämns Angela Merkel oftast i sammanhang som rör politik och ekonomi, även om hon enstaka gånger framställs i sport- och nöjesartiklar. Förutom i Aftonbladet, där det bara skrevs tre artiklar om Merkel (varav en artikel handlade om *sport*, en om *politik och ekonomi* samt en om *politik och övrigt*), var det *politik och ekonomi* eller endast *politik* som behandlades mest i rapporteringen om Angela Merkel. Det fanns ingen markant skillnad mellan de olika tidningarna.

Lika som i nyhetsartiklarna behandlade opinionsmaterialet som har analyserats i denna uppsats för det mesta ämnen som hade med *politik och ekonomi* att göra. I det här fallet var resultatet likadant i alla webbtidningar. De artiklar som föll in under kategorierna *nöje* och *sport* var artiklar som även ingick i ett politiskt sammanhang, varav de hamnade under kategorierna *politik och nöje* eller *politik och sport*.

6.4 Narrativa roller

Resultatet visar att rapporteringen om Angela Merkel i nyhetsartiklarna var *neutral* i de flesta fall. Därmed fanns det inga märkbara skillnader mellan svenska och spanska tidningar. Samtliga nyhetsartiklar i Aftonbladet och 86 procent av Svenska Dagbladets nyhetsartiklar var *neutrala*. 84 procent av nyhetsartiklarna i både ABC och El País var *neutrala*.

Figur 6.4. Figuren visar andelen av varje narrativ roll i procent, inom varje enskild tidning.

Detta visar även att tidningarnas politiska bakgrund inte spelar någon roll när det handlar om nyhetsartiklar. El País och ABC har exakt samma andel i procent av varje narrativ roll: 84 procent av artiklarna var neutrala, 13 procent pekade ut Merkel som skurk, medan bara 3 procent målade upp henne som en hjälte.

Vad det gäller opinionsartiklarna är resultatet annorlunda. Angela Merkel beskrivs i de flesta fall som *skurk*, även om hon nästan lika ofta tillskrivs en neutral roll. 53 procent i Aftonbladet, 56 procent i Svenska Dagbladet, 67 procent i El País och 57 procent i ABC faller in under kategorin *skurk*. Vad gäller den neutrala rollen, ligger alla tidningar runt 40-44 procent vad gäller opinionsartiklar, utom El País, där andelen neutrala artiklar var 25 procent. De enda tidningar där Angela Merkel framställdes som hjälte i opinionsmaterialet var Aftonbladet och El País, även om andelen var låg: 8 procent för El País och 7 % för Aftonbladet.

7. Kvalitativa resultat

Vid den här punkten kommer vi att illustrera hur vi har klassificerat två av de narrativa rollerna Merkel har attribuerats i nyhetsartiklarna. Vi har bestämt oss för att analysera åtta nyhetsartiklar där Angela Merkel har tillskrivits rollen som *hjalte* eller *skurk*. Från var och en av de valda tidningarna, förutom Aftonbladet där Merkel endast tillskrevs en neutral roll, analyseras en nyhetsartikel som framställer Merkel som en *skurk* och en där hon gestaltas som *hjalte*.

Kommande undersökning baseras på Lundgren, Ney och Thuréns struktur för att genomföra nyhetsanalys samt Jesper Strömbäcks gestaltningsteori.

7.1. Resultat i Aftonbladet

”**Här får han sista ordet**” är en nyhetsartikel publicerad på Aftonbladets sportsida den 17 oktober, 2012. Artikeln är mellan 50 och 499 ord lång, och faller in under kategorin *neutral* då den inte pekar ut Angela Merkel varken som skurk eller hjälte, och då det förekommer både positiva och negativa inslag med koppling till Merkel. Det finns flera sätt att tolka Merkels roll, varav hon inte klassificeras som varken ”ond” eller ”god”.

Artikeln handlar om VM-kvalet i fotboll mellan Sverige och Tyskland, rättare sagt matchen som spelades den 16 oktober, 2012. Tyskland ledde med 4-0, men Sverige kom ikapp varav matchen slutade 4-4. Rubriken, ”Här får han sista ordet”, syftar på Reinfeldt, som såg matchen tillsammans med Angela Merkel. Rubriken sätter Reinfeldt i en vinnarposition över Merkel. Att ”få sista ordet” kan tolkas som att vinna en diskussion, eftersom motparten inte kommer med fler motargument. I det här fallet syftar rubriken till fotbollsmatchen (Sveriges revansch mot Tyskland med de fyra sista målen) men det är oklart om det även finns en implicit politisk betydelse.

I brödtexten finns små sektioner som skulle kunna ses som tvetydiga.

Fredrik Reinfeldt fick efter en lång kväll skäl att jubla och en bra kick inför EU-toppmötet senare i veckan.

Revanschen mot Tyskland gav Reinfeldt en ”kick” inför mötet, vilket skulle kunna tyda på att Reinfeldt har för avsikt att sätta sig emot Merkel under mötet. Däremot framgår det inte tillräckligt tydligt för att man som läsare ska kunna dra den slutsatsen. Merkel nämns till exempel inte i meningen över huvud taget, varav hon inte direkt omnämns som skurk. Det förekommer inte heller några negativa ord eller syftningar, bara ordet ”kick” som är positivt laddat och riktat till Reinfeldt.

En annan mening i artikeln lyder ” ’Berliiiiiin, det är våran stad. Berliiin, det är våran stad’. Fredrik Reinfeldt log.” och kan också tolkas på olika sätt. Det skulle kunna handla om fotboll och glädjen över framgången i en viktig match. Men det skulle också kunna handla om en politisk maktkamp mellan Fredrik Reinfeldt och Angela Merkel. Att Berlin är *våran stad* (Sveriges stad) visar återigen på att Sverige i något avseende står över Tyskland.

Vidare finns partier i brödtexten där Merkel och Tyskland benämns med en viss positiv klang, däremot inte tillräckligt stark för att man ska kunna tillskriva Merkel en roll som *hjälte*.

”Jag tyckte att Tyskland i första halvlek... alltså det var inga chansmål utan de var extremt skickliga i kortpassningsspelet och skar sig rakt igenom vårt försvar. Det kändes som att de var överlägsna. Man kunde hoppas på en förändring men det var den känslan man hade.”

I citatet från Reinfeldt beskrivs Tyskland som överlägsna och skickliga, däremot finns ingen explicit koppling till Angela Merkel. I citatet nedan *tröstar* Merkel Reinfeldt, vilket ger en ofientlig och human bild av förbundskanslern. Det tonar ned de tidigare implicita gliringarna, men sätter inte Merkel i rollen som *hjälte*.

” Det hann bli ett mål till före paus då Angela Merkel tröstade sin svenske gäst.
– Hon tyckte att vi kunde få ett mål i alla fall, säger Fredrik Reinfeldt”

Artikeln ”**Tysk kärnkraft avvecklad till 2022**” är en nyhetsartikel publicerad på Aftonbladets hemsida under kategorin ”Nyheter”, den 30 maj år 2011. Artikeln är mellan 50 och 499 ord lång och faller även den in under kategorin *neutral*.

Artikeln handlar om beslutet som den tyska regeringen tog om att stänga ned alla Tysklands kärnkraftverk till år 2020. Beslutet togs med tanke på kärnkraftsolyckan som inträffade i Japan i mars år 2011, till följd av ett jordskalv.

Rubriken är saklig och neutral, då den inte innehåller några värderingar om huruvida beslutet att avveckla kärnkraften är positivt eller negativt. Ingressen är även den neutral, vilket gör att läsarens bild av Merkel inte lär påverkas åt någon riktning, i varje fall inte i ett tidigt skede.

Till år 2022 ska Tyskland ha avvecklat kärnkraften. Förbundskansler Angela Merkels regeringskoalition har enats om en tidtabell för när alla kärnkraftverk ska vara avstängda, sade landets miljöminister natten till måndagen.

Brödtexten håller en saklig ton genom nästan hela artikeln. Det framgår att Merkel *backar* från beslutet att behålla de kärnkraftverk som existerar i Tyskland, eftersom kärnkraftsolyckan i Japan fick sådana konsekvenser. Sammanhanget sätter egentligen inte Merkel i en fördelaktig position, eftersom skribenten bara rapporterar ren fakta. Inga stilgrepp som metaforer eller värdeladdade ord förekommer, och vad gäller faktaurval är den mest relevanta och sakliga informationen den som genomsyrar artiklen.

I sista stycket har skribenten valt att nämna de eventuella konsekvenser som avvecklingen av Tysklands kärnkraft skulle kunna få.

Tyskt näringsliv har varnat för att en tidigare lagd avveckling kan leda till energibrist som hotar landets industri. Före mars i år svarade kärnkraften för cirka 23 procent av Tysklands energiproduktion. Senare under måndagen väntas en plan för hur kärnkraftsenergin ska ersättas presenteras.

Då både för- och nackdelar presenterats, har inte faktaurvalet påverkat Angela Merkels narrativa roll i artikeln. Beslutet om avvecklingen av kärnkraft fattades på resonliga grunder, då det just hade skett en kärnkraftsolycka i Japan. Samtidigt kritiserar beslutet, då det hotar Tysklands industrier. Att illustrera två sidor av ett problem uppfyller ett av kriterierna för att Merkel ska tillskrivas en neutral roll, enligt vår definition. Vidare är Merkels roll i artikeln passiv, trots att hon i sammanhanget har en av huvudrollerna, då hon är en av beslutsfattarna och nämns i bland annat ingress. Det gör att rapporteringen om Angela Merkel blir saklig och neutral.

I en artikel om samma ämne, där Merkel målas upp som skurk, skulle texten gå in djupare på de konsekvenser som avvecklingen av kärnkraft skulle få. Skribenten skulle även ha valt andra intervjupersoner. I det här fallet intervjuas en miljöminister, men hade tyska industriarbetare fått komma till tals hade artikeln fått en helt annan vinkling. För att beskriva Merkel som en hjälte, skulle mer fokus ha lagts på olyckan i Japan och hur Merkel "räddar" landet från att gå samma öde till mötes.

7.2. Resultat i Svenska Dagbladet

Artikeln "**Merkel leder Europa på fel väg**" är publicerad den 25 juni år 2012, på Svenska Dagbladets sektion Nyheter – Världen. Den är mellan 50 och 499 ord lång och en av de få artiklarna i Svenska Dagbladet där Merkel tillskrivits rollen *skurk*. Därav blir artikeln intressant att analysera på ett djupare plan.

Artikeln handlar om alternativa lösningar och problem rörande eurokrisen. Genom hela artikeln gestaltas politik som *sak*. Rubriken, "Merkel leder Europa på fel väg", är ett citat av Hedgefondsgurun George Soros och står inom citationstecken. Men även om orden inte är tagna direkt ur skribentens mun, säger rubriken mycket om artikelns innehåll vad gäller vinkling och faktaurval. "Merkel *leder* Europa på fel väg" visar på att Merkel anses vara den som har inflytande över Europas och eurons framtid, och att hon dessutom inte bidrar till att förbättra situationen, utan snarare förvärra.

I ingressen får Soros komma till tals angående lösningarna på krissituationen i Europa, och blir därmed en motpol till Angela Merkel. Medan Soros talar om lösningar och att komma ur krisen, omtalas Merkels politik som felaktig. Att det finns en kontrast, två motpoler att jämföra, gör att

rollerna *hjälte* och *skurk* förstärks, och i det här fallet är det Merkel som tillskrivs den sistnämnda rollen. Även i brödtexten beskrivs euron som ett problem, och Soros lösningar presenteras.

”Tiden för euron är på väg att rinna ut. Veckans EU-toppmöte måste hitta en lösning för valutan. Enligt Soros skulle en gemensam finansunion vara en viktig del av lösningen.”

Både rubrik, ingress och brödtexten kommunicerar alltså samma sak. Skribenten använder sig av en metafor för att beskriva eurons svåra situation: tiden för euron är på väg att rinna ut. I ett annat stycke ur brödtexten beskrivs Merkels felsteg tydligare.

Enligt den 81-årige finansgurun har Tysklands förbundskansler Angela Merkel visserligen visat prov på att vara en mycket stark ledare men just nu leder hon Europa på fel spår och syftar på Merkels massiva motstånd till gemensamma europeiska obligationer. Soros visar samtidigt en oro för att Tyskland inte lättar på kraven för Grekland.

Merkel beskrivs göra *massivt motstånd* till gemensamma europeiska obligationer. Ordvalet gör att meningen får en negativ ton, då ordet *massivt* är ett förstärkande ord såsom ”enormt”, ”stort” eller ”kraftfullt”, och ordet *motstånd* tyder på ett aktivt tillbakavisande av något, eller en kamp mot något. Soros visar däremot en *oro* för Tysklands hårda krav för Grekland.

Då George Soros är den enda personen som får komma till tals i artikeln, och den mesta fokus ligger på Soros politik, får artikeln en viss vinkling. Soros blir hjälten som får komma med lösningar, medan Merkel bli gestaltat som *problemet* och *skurken*. Merkel beskrivs men får inte själv komma till tals. Hon ligger hela tiden i bakgrunden, medan Soros finns i förgrunden.

Tonen i artikeln är mestadels neutral. Däremot stärker faktaurvalet, rubrik och val av källor bilden av Merkel som skurk.

Artikeln ”**Merkel och Obama pratade finanskris**” är publicerad den 7 juni år 2011, på sidan för Svenska Dagbladets ”Näringsliv”. Som de flesta andra artiklarna är den mellan 50 och 499 ord lång. Artikeln är ett av de få exempel där Merkel tillskrivs rollen som hjälte. Politiken gestaltas som *sak* i denna text.

Rubriken är neutral, det är först i ingressen och senare i brödtexten som det dyker upp skillnader.

USA:s president Barack Obama och Tysklands förbundskansler Angela Merkel är ense om att bringa eurozonens skuldkris under kontroll. Eurokrisen skulle enligt Obama kunna bli ”förödande” för den globala ekonomin.

Uttrycket *att bringa eurozonens skuldkris under kontroll* visar för det första bilden av Angela Merkel som någon som *löser problem*. Genom att tala om *eurozonens skuldkris* förskjuts problemet på de skuldsatta krisländerna istället för att kopplas ihop med Merkels politik. Ordet *kontroll* visar

på Merkels maktposition, men även på hennes förmåga att lösa eurons problem. Vidare talas det om eurokrisen som något *förödande* för den globala ekonomin. Eurokrisen ses som ett problem, inte som en effekt av andra problem.

I brödtexten förekommer en del positivt laddade ord, som även de bidrar till att texten faller in under kriterierna för den narrativa rollen *hjälte*.

”USA:s president *hyllade* det tyska ledarskapet för hur det hanterat euroområdets skuld kris(...)”

Ordet *hyllade* har en positiv klang, och används ofta då någon gjort något anmärkningsvärt. Vidare talas det om hur det tyska ledarskapet har *hanterat euroområdets skuld kris*. Användning av ordet *hantera* skulle kunna tolkas som att den ekonomiska krisen är något *hanterbart*, vilket gör att läsaren kan få känslan av att Merkel har läget under kontroll.

” Hon sade att Tyskland kommer att spela en nyckelroll för att åstadkomma en lösning på krisen”.

I citatet ovan hänvisar skribenten till Angela Merkel. Orden *nyckelroll* och *åstadkomma en lösning* bidrar till att Merkel tillskrivs rollen *hjälte* enligt våra definitioner.

Artikeln tar även upp Obamas oro för hur USA:s ekonomi kan påverkas av eurokrisen, och nämner i sista stycket att finansministern i Grekland har sänkt lönerna för att få ner budgetunderskottet. Då informationen inte har någon synlig koppling till Merkel, har vi valt att betrakta den som neutral. Det innebär att den inte påverkar Merkels roll som *hjälte* i artikeln.

7.3. Resultat i El País

En av de texter i El País där Merkel framställs som *skurk* är i Claudi Pérez och Miguel González nyhetsartikel med rubriken ”**La primera cumbre con Merkel y Hollande ahonda la división en la UE**”, på svenska ”Det första toppmötet mellan Merkel och Holland fördjupar EU:s oenighet”. Artikeln är publicerad den 23:e maj 2012.

Redan i rubriken beskrivs en oenighet mellan de mest betydelsefulla medlemmarna inom EU, Frankrike och Tyskland. Ordet ”ahonda” (fördjupa) används i detta sammanhang för att dramatiskt påverka bilden av EU:s regeringschefer, och med detta Angela Merkel. Vidare i texten fortsätter skribenterna med upprepningen av ordet ”oenighet” eller synonymer till detta ord, som i följande exempel:

La extraña combinación europea de unidad (en la moneda, en el banco central) y **desunión** (en casi todo lo demás) ...

Den märkliga europeiska kombinationen av enighet (i valuta, i centralbanken) och **splittring** (i nästan allt annat) ...

Merkel och Hollande har olika syn på politik. Merkel är kristdemokrat medan den sistnämnde är socialdemokrat. I det andra stycket märkts tydligt hur Merkel gestaltas som *skurk* medan Hollande framställts som *hjälte*. Hollande är den som ”uppfyller förväntningar”, den som har ”många och ambitiösa uppslag som bidrar till politiskt tillväxt”. Tyskland skildras som det land som för en envis kamp mot just dessa idéer. Tysklands motstånd mot Hollands förslag kan resumeras med ett stenhårt ”*nein*”:

Francia y su nuevo presidente, Francois Hollande, ha cumplido con el gui3n previsto desde primerísima hora ha puesto sobre la mesa toda la artillería: un ambicioso cóctel de ideas diversas que incluyen políticas de crecimiento... La respuesta alemana se resume en una sola palabra: *nein*. No. No a casi todo. Mil veces no.

Frankrike och dess nya president, Francois Hollande, har uppfyllt sitt löfte och har lagt hela sin arsenal på bordet: en ambitiös cocktail av olika idéer som inkluderar tillväxtpolitik ... Det tyska svaret sammanfattas med ett ord: *nein*. Nej till nästan allt. Tusen gånger nej.

Enligt denna del av tidningsartikeln, är det Tysklands och Merkels fel att EU:s samarbete är sönderslaget. Tysklands förbundskansler är återigen utpekad som enveten och orubblig:

La canciller Angela Merkel ha respondido endureciendo su postura... no tajante a los eurobonos, no a las políticas del crecimiento que supongan más endeudamiento... no a un cambio de rumbo en el BCE y, en definitiva, el habitual no, no, no y no.

Förbundskansler Angela Merkel svarar med hårdare inställning... nej till euroobligationer, nej till tillväxtpolitik som skulle innebära mer skulder ... nej till en förändring i ECB och kort sagt, det vanliga nej, nej, nej och nej.

Texten präglas av en tendens att gestalta Merkel som en person som är svår att samarbeta med. Gestaltningen definierar ett problem, vilket i den här artikeln är Angela Merkel. Den föreslår mer eller mindre möjliga lösningar, vilket i detta fall är Hollandes politik. Man väljer vissa aspekter som Merkels envishet men förklarar inte mycket om Merkels argument. Här upplever vi även ett tydligt exempel på generella gestaltningar, där politikern är den som bär skulden för sina handlingar.

I El Pais har Angela Merkel framställts också som *hjälte*. I artikeln ”**Hay alemanes vagos y alemanes trabajadores**” på svenska “Det finns lata tyskar och flitiga tyskar”, skriven av Juan Gómez den 7:de februari 2012, skådar vi ett exempel på detta. Texten, som är mellan 50 och 499 ord lång, lyfter upp en försonlig sida av Angela Merkel. I nyhetens korta ingress beskrivs Merkel som ”medgörlig”:

Angela Merkel muestra su cara más europeísta y conciliadora en un coloquio con estudiantes.

Angela Merkel visar sin pro-europeiska och försonliga sida under en dialog med studenter.

Skribenten väljer endast fakta och citat som ger till resultat att Merkel framstår som en person som främjar integrationen mellan europeiska medborgare, genom att främja konkurrensförmågan och förkasta fördomar:

... Merkel ha insistido en la necesidad de “aumentar la competitividad” en la unión europea como vía para impulsar la integración... los prejuicios, ha dicho, “son lo que llevaron Europa a la ruina en el pasado”

... Merkel har understrukt behovet av att "öka konkurrenskraften" i EU som ett sätt att främja integrationen ... fördomarna, säger hon, "är vad som ledde Europa i fördärvet i det förflutna"

Till Merkel ges möjligheten att motivera sin åtstramningspolitik, men man varken citerar eller namnger politiker eller åsikter som kan vara emot hennes svångremspolitiska förslag. Senare i artikeln citeras Merkel, där hon återigen talar om europeisk integration:

“La política europea cada vez es más política interior”

“EU-politik är allt oftare inrikespolitik”

Ingen som tycker att EU:s politiska samverkan är dålig kommer till tals. Nyhetsartikeln ger oss en bild av att det europeiska samarbetet är på rätt väg och att *lösningen* är Angela Merkels integrationspolitik.

7.4. Resultat i ABC

Nyhetsartikeln ”**La cumbre hispano-germana, en veinte frases: Merkel, ’inpresionada’; Rajoy, sin ’presión’**”, på svenska ”Det spansk-tyska toppmötet i tjugo meningar: Merkel, ’chockad’, Rajoy, ’utan press’”, som är mellan 500 och 999 ord lång och skriven av Ernesto Agudo den 6:e september 2012 är ett exempel på en artikel som faller inom kategorin *hjärte*.

Samverkan mellan Angela Merkel och Mariano Rajoy, Spaniens nuvarande president, skildras som en succé och denna framgång resumeras, som rubriken menar, ”i tjugo meningar”. Så tidigt som i ingressen talar journalisten för läsare om deras framgång under toppmötet:

Tanto el presidente del Gobierno español como la canciller alemana han tratado de acallar las dudas sobre el euro y ambos se han mostrado colaborativos entre ellos.

Såväl den spanske presidenten som den tyska förbundskanslern har försökt att stävja tviveln om euron och båda har visat sig samarbetsvilliga sinsemellan.

Både Merkel och Rajoy har en högerinriktad politik. ABC, som är en högertidning, skriver i ett stycke av denna nyhetsartikel hur Angela Merkel berömmar den spanske presidentens ekonomiska åtgärder mot krisen och att det finns hopp för den spanska befolkningen. Märkligt nog är ordet ”räddning” fetmarkerat.

Efter samma stycke skriver man återigen med fetmarkeringen om att Merkel ”avmarkerar” osäkerheter om Spanien, och med detta syftar skribenten på ”tviveln” om att Spanien kommer att få räddningspaket:

Con las dudas sobre el posible **rescate** y la simultánea comparecencia del presidente del BCE, **Mario Draghi**, de fondo, Merkel ha dedicado buena parte de sus palabras a elogiar la labor de España en materia económica que podrían resumirse en diez frases clave.

Despeja las dudas sobre España.

Med tviveln om en eventuell **räddning** och ECB: s ordförande **Mario Draghi** i bakgrunden, ägnade Merkel mycket av sitt uttalande till att berömma Spaniens ekonomiska arbete som kan sammanfattas i tio nyckelfraser.

Merkel avmarkerar tviveln om Spanien.

Fetmarkeringen av vissa ord och fraser används i samtliga meningar där Angela Merkel uttalar sig för att uppmärksamma hur lyckosamt samarbetet mellan ledarna har varit i aspekter som bland annat turism.

5. "**Los puentes con España son sólidos y no cambiarán**", ha señalado la canciller cuando se refería a la afluencia de turistas alemanes a España y viceversa.

5. "**Broarna med Spanien är fasta och kommer inte att förändras**", påpekade förbundskanslern när hon refererade till tillströmningen av tyska turister till Spanien och vice versa.

Ord som ”imponerad” eller ”reformer” samt meningar som ”jag har fullt förtroende för presidenten” eller ”stor respekt för vad som görs i Spanien” är en annan illustration av detta:

1. ”Estoy **impresionada** por el ritmo de las **reformas** y su consistencia, aunque los resultados tienen su tiempo”. Esta ha sido la frase clave con la que Angela Merkel **ha dado el visto bueno** a la política del Gobierno.

1."Jag är **imponerad** av **reformernas** takt och konsistens, fastän resultatet tar sin tid". Det var frasen med vilken Angela Merkel gav sitt **godkännande** till regeringens politik.

Merkels ord anses som viktiga samt som en bekräftelse om att Spanien är på rätt spår. Åsikter från andra fronter saknas i artikeln. Man väljer alltså bara positiva åsikter omkring Merkels och Rajoy lagarbete. Författaren skapar en harmoni där båda politiker gestaltas som *hjältar* och som *lösningen* på *problemet*, vilket i detta fall är den ekonomiska krisen.

“**Merkel con vestido largo deja entrever sus medias tobilleras**”, på svenska ”Merkel iförd långklänning avslöjar sina ankellånga nylonstrumpor” är en artikel av EFE, som omfattar mellan 50 och 499 ord. Den är ett exempel på en *gestaltning av politik* som *trivial* då journalisten fokuserar på hänseenden som inte har med politik att göra.

Artikeln blev publicerad på ABC:s sektion kallad *Människor och stil* den 27:e juli 2012 och klassas som en artikel där Angela Merkel gestaltas som *skurk*. Vid ingressen av denna nöjesartikel framställs Angela Merkel som en person som saknar elegans:

La elegancia de la canciller alemana, Angela Merkel, para asistir a la ópera se mermó cuando mostró, al caminar, la goma de su diminuto panty en el día la apertura del Festival de Bayreuth.

Tysklands förbundskanslers elegans då hon närvarade vid operan förminskades när hon, gåendes, visade resåren på de korta nylonstrumporna på Bayreuth Festivals öppningsdag.

Vidare i texten upprepar skribenten Angela Merkels miss med valet av de ankellånga strumpbyxorna. Enligt journalisten, hade Angela Merkel förstört sin outfit på grund av den typen av strumpor hon bestämde sig för:

El glamour de su largo vestido de noche y su collar de perlas quedaron completamente mermados, por no decir, aniquilados, cuando dejó entrever las gomas de estos calcetines transparentes.

Glamouren, med den långa aftonklänningen och pärlhalsbandet, blev helt underminerad, för att inte säga utplånad, när man lät skymta de genomskinliga strumpornas resår.

Joachim Sauer, Angela Merkels man, blev även han kritiserad, men i detta fall på grund av den ”tråkiga” smoking som han bar:

Merkel fue acompañada de su marido **Joachim Sauer**, que iba vestido con un sobrio esmoquin.

Merkel var tillsammans med sin man **Joachim Sauer**, som var klädd i en tråkig smoking.

Merkel utformas även som en snål person som har ont om innovation och förnyelse. Skribentens syfte tydliggörs när fettmarkeringen av meningen ”hon återanvände en klänning som hon redan bar för fyra år sedan” förekommer i kommande stycke:

Además la canciller ha ahorrado en su vestuario. **Ya que rescató un vestido que ya lució hace cuatro años** para acudir al mismo festival.

Dessutom har förbundskanslern sparat på sin garderob. **Hon återanvände en klänning som hon redan bar för fyra år sedan** för att närvara vid samma festival.

Budskapet utmed hela artikeln är bestämt, och det är att Angela Merkel lider brist på finess när det gäller modestil.

8. Analys och diskussion

Undersökningen visar att det inte finns några större skillnader varken mellan Sverige och Spanien eller de höger- och vänsterinriktade tidningar som vi har undersökt då det gäller representationen av Angela Merkel i nyhetsartiklar. Inom opinionsmaterialet nämndes Angela Merkel oftare som skurk än i nyhetsmaterialet, procentuellt sett. Däremot tillskrivs hon nästan lika ofta en neutral roll som rollen som *skurk* i opinionsmaterialet.

Det kan finnas flera anledningar till att det inte finns några större skillnader i nyhetsmaterialet. Ett alltmer globaliserat samhälle kan ha bidragit till en homogenisering av nyhetsinnehållet och nyheternas utformning. Hallin och Mancini nämner detta och menar att de europeiska länderna, oavsett om de hör till den polariserade pluralismens modell eller den demokratisk-korporativa modellen, tenderar att ta efter amerikansk journalistik, vilket innebär att medierna blir alltmer kommersiella och mindre politiskt styrda (Hallin & Mancini, 2004:251-254). Därmed skulle det inte längre vara lönsamt att rikta sig till en publik med specifika politiska åsikter. Istället breddar sig nyhetsmedierna och anpassar innehållet för att locka fler läsare. Det stämmer även överens med Nilsen, Esser och Levis teori om amerikanisering, och hur det försvårar jämförande studier mellan olika länder (Nilsen et al. 2013:385).

Enligt Hallin och Mancini ska också professionalismen vara på väg att öka (Hallin och Mancini, 2004:290). Detta gäller även de länder som inte faller in under den liberala modellen. Enligt

författarna tenderar många länder att närma sig den liberala mediepolitiska modellen, vilket gör att skillnaderna mellan både länder och tidigare politiskt styrda tidningar minskar.

Om så är fallet, innebär det att skillnaderna mellan svenska och spanska förhållningssätt till medierna skulle kunna vara på väg att suddas ut. Om vi återgår till inledningen i denna uppsats, menade vi att vi hade sett en skillnad i vilka tidningar som ansågs vara ”pålitliga” och inte, där El País menades ha klart vänsterinriktade åsikter medan ABC sågs som starkt vinklad åt höger. Vår undersökning visar inte på några sådana skillnader. Intressant är då var dessa föreställningar (om de finns) kommer ifrån, och vad det är som gör att de fortfarande lever kvar. Kan det vara så att mediernas villkor har förändrats så pass snabbt att läsarna inte har hunnit reflektera över det? Eller handlar det om principen att troget följa samma tidning, samma politik?

Vår förförståelse var att det skulle finnas en skillnad i de olika ländernas rapportering om Angela Merkel. Det vi inte hade räknat med var att de allra flesta nyhetsartiklar skulle visa sig vara neutrala. En annan förklaring till detta skulle kunna vara att ett ökat internationellt samarbete mellan journalister har homogeniserat innehållet. Cornia, Lönnendonker och Mitz kommer in på detta, men menar samtidigt att den journalistiska slutprodukten inte påverkas av samarbetet mellan journalister (Cornia et al. 2008:509). I vår undersökning handlar det däremot just om slutresultatet – texterna. Vår studie visar på att framställningen av Angela Merkel i nyhetsmaterial tenderar att vara relativt homogen. Kanske skulle det då kunna vara så att även slutprodukten påverkats av medierapportering i andra länder och av andra journalisters verk, även om detta går emot Cornia, Lönnendonker och Mitz teori. De flesta nyhetsartiklarna om Angela Merkel handlade just om EU-frågor och EU-politik. Därmed skulle teorin om ett ökat samarbete mellan EU-journalister och dess konsekvenser vara applicerbart på vårt resultat. Detta i kombination med kommersialismen och de allt tuffare villkoren på den journalistiska arbetsmarknaden skulle kunna göra att journalister förlitar sig på varandra av ren bekvämlighet. Istället för att gå till huvudkällan och göra hela grundarbetet kan processen delas upp, information kan spridas journalister emellan och genom ett bredare kontaktnät blir det lättare att hitta relevanta källor. Risken är kanske att samma källa kan användas av flera olika tidningar. Det skulle i så fall kunna leda till att informationen som sprids genom medierna blir ensidig. Källanvändning är en aspekt som inte har undersökts i denna uppsats. Vi kan därför bara spekulera kring hur användandet av källor kan ha påverkat nyhetsinnehållet i det här fallet.

Enligt Strömbäck handlar gestaltning om vanligt förekommande och identifierbara, språkliga karakteristiska drag, som påverkar läsarens uppfattning om ett visst fenomen (Strömbäck,

2000:216). I nyhetsartiklarna tillskrevs Angela Merkel oftast varken rollen som skurk eller som hjälte, vilket innebär att hon mestadels hade en neutral gestaltning. Vi kan därför inte tala om den typ av opinionsbildande gestaltning som Strömbäck nämner (Strömbäck, 2004:46). Medierna lär inte ha påverkat läsarnas uppfattning om Angela Merkel varken positivt eller negativt, i varje fall inte i särskilt stor grad. De negativa åsikter som finns om Angela Merkel bör därav till största del bero på andra faktorer. I opinionsmaterialet tillskrevs hon däremot ofta rollen som *skurk*, vilket lätt kunde identifieras i texterna. Kanske att opinionsmaterialets tyckande karaktär gör det lättare att peka ut syndabockar. Det skulle i så fall stämma in på C-upsatsen ”Lånefest och skuldsjuka”, (Johansson & Ahl, 2013) som är baserad endast på opinionsmaterial och där gestaltningar som *skurk*, *offer* och *hjälte* var vanligt förekommande.

I de få nyhetsartiklar som Merkel framställdes som hjälte eller skurk, kunde vi se kopplingar med Strömbäck's gestaltningsteori. I El País artikel ”La primera cumbre con Merkel y Hollande ahonda la división en la UE” fokuserade skribenten enbart på Merkels envishet istället för att belysa hennes argument. Skribenten framhävde alltså vissa aspekter och exkluderade andra, medvetet eller omedvetet, vilket påverkade framställningen av Merkel negativt. Gestaltningsteori handlar om att välja att framhäva vissa aspekter framför andra, vilket påverkar läsarens bild av fenomenet (Strömbäck, 2000:216). I ABC:s artikel där Merkels ankellånga nylonstrumpor står i fokus, gestaltas politiken som trivial – den har alltså egentligen ingenting med politik att göra (Strömbäck,2004:167). I det här fallet hånas Merkel på grund av sin klädstil.

Vidare kan resultatet ha påverkats av mer direkta faktorer. Till exempel publicerades inte lika många artiklar om Angela Merkel i de olika tidningarna, vilket gör det svårare att dra några generella slutsatser. Aftonbladet hade bara tre nyhetsartiklar som föll in under våra kriterier. Statistiskt sett säger det inte mycket om vilken tendens Aftonbladet har då det gäller representationen av Angela Merkel i just nyhetsartiklar. För att förtydliga detta har vi presenterat uppgifterna i den kvantitativa undersökningen genom att visa på den procentuella skillnaden inom varje tidning.

Anledningen till att vi valde att ta med Aftonbladet i undersökningen är att det är den enda svenska tidningen som kan räknas ligga till vänster politiskt sett. För att kunna göra en så representativ jämförelse som möjligt ville vi undersöka en högerinriktad och en vänsterinriktad tidning från respektive land. Det faktum att Aftonbladet är en kvällstidning, har en annan läsarkrets och är beroende av att sälja lösnummer kan också ha påverkat resultatet. Angela Merkels person och politik blir kanske inte intressant annat än i opinionsbildande texter, där skribenterna kan ta ut svängarna

och fånga läsarnas uppmärksamhet. Det kan vara en av anledningarna till att det fanns så få nyhetstexter om Merkel i Aftonbladet, medan det fanns betydligt fler opinionsartiklar. Ett annat problem gällande antal nyhetsartiklar/ opinionsartiklar var att många av de opinionsartiklar som publicerats på ABC:s hemsida hade inaktiverats, då det inte längre var gratismaterial. Det har bidragit till att antalet publicerade opinionsartiklar under den angivna perioden har minskat.

Det kan också finnas svårigheter i hur materialet ska tolkas. I många av de spanska texterna använde sig skribenten av fetmarkering eller citationstecken för att betona vissa ord eller uttryck. Det är däremot en tolkningsfråga om skribenten fetmarkerat orden med avsikt att distansera sig från det som sagts, eller för att understryka det som sagts. Fetmarkeras Merkels uttalanden för att skribenten håller med om det som sägs, eller för att tydligare understryka hur illa det låter? Kanske fetmarkeras ord utan att skribenten har någon som helst avsikt att leda in läsaren på ett visst spår? Det skulle lika väl kunna handla om att få lite struktur i texten, att läsaren snabbt ska kunna se vad artikeln handlar om och bli intresserad av att läsa vidare.

Vidare kan översättningen av vissa uttryck från spanska till svenska vara problematisk, då det inte alltid finns en direkt motsvarighet på svenska. Vi har båda hjälpts åt för att hitta en så snarlik översättning som möjligt, och är medvetna om att effekten av ett spanskt ord inte alltid blir densamma då det översätts till svenska.

Vad gäller artiklarnas längd visade inte resultatet på några större skillnader mellan de olika tidningarna. Det innebär att ingen av tidningarna, medvetet eller omedvetet, har givit Angela Merkel mer eller mindre plats i rapporteringen än vad de andra tidningarna har gjort. Där kan man alltså inte heller tala om det framhävande eller exkluderande av information som Strömbäck beskriver. Kanske kan resultatet bero på att webbartiklar ofta är kortare än artiklar som är publicerade i tryckta tidningar, eftersom läsarmönstret är annorlunda. I resultatet av den kvantitativa undersökningen framgår att de allra flesta artiklarna låg mellan 50 och 499 ord. De spanska tidningarna hade en något större andel längre artiklar än de svenska, då fördelningen av artiklar mellan 50 och 499 ord samt 500 – 999 ord var jämnare. Längden på artiklarna skiljde sig därmed inte åt särskilt mycket mellan tidningarna. Däremot fanns mer material publicerat i spanska medier än i svenska medier. Det har möjligen att göra med att artiklarna var mer relevanta för och hade direkt koppling till händelser i Spanien. Sverige, som har en mer stabil ekonomi och som inte har en lika stark beroendeställning till Tyskland, har kanske inte samma behov av att följa Angela Merkel i medierna med samma intensitet som Spanien gör. I Spanien blir människor mer direkt påverkade av Angela

Merkels politik, eftersom den europeiska ekonomiska krisen har ett starkt fäste där, och Merkel är en av de viktigaste beslutsfattarna vad gäller eurons framtid. Därav blir både nyhetsartiklar och opinionsartiklar om Angela Merkel av nationellt intresse i Spanien.

9. Förslag till vidare forskning

Under studiens gång lade vi märke till att fetmarkeringar och citationstecken används oftare i spanska texter än i svenska. Samtidigt anser vi att språket är mer narrativt, och därmed också mer svårtolkat i de spanska texterna, medan språket känns mer formellt i de svenska texterna. Det är intressant, då det har att göra med Reed Halls teori om kulturella dimensioner. Enligt Hall använder sig tyska medier oftare av formell framing, medan italienska medier använder sig av emotionell framing (Cornia et al., 2008:495). Då Tyskland och Sverige, enligt Hallin och Mancini, faller in under samma mediepolitiska system, är det intressant att dessa länder verkar använda sig av samma typ av framing. Likaså faller Spanien och Italien båda in under den polariserade pluralismens modell, och verkar använda sig av emotionell framing. Vi har inte valt att undersöka dessa faktorer i vår studie. Då vi har lagt märke till skillnader under arbetets gång, vore det dock intressant att undersöka detta närmare i framtida forskning.

Det vore även intressant att se om typen av artikel har någon betydelse för vilken narrativ roll Angela Merkel tillskrivs. Är det lättare att svartmåla någon i sammanhang där inte det egna landet eller den egna politiken är inblandad? Gällande de spanska medierna: fick Merkel mer kritik i artiklar som inte blandade in den spanska regeringens politik, exempelvis de artiklar som rörde Grekland? Inga sådana avgränsningar har gjorts i denna uppsats. Vidare vore det intressant att veta om innehållet i artiklarna förändras beroende på vilket parti som sitter vid makten. Spanien bytte regering år 2011, då Mariano Rajoy från Partido Popular (PP) tog över efter det Spanska socialistiska arbetarpartiet (PSOE), med Rodriguez Zapatero i ledningen. Kan exempelvis ABC, som ligger åt höger, ha varit mer kritiska till Merkels samarbete med Zapatero än till samarbetet med Rajoy? Vår uppsats behandlar inte dessa frågor, och det var inte heller vår avsikt. För att få svar på detta krävs vidare forskning inom ämnet.

Referenser

Tryckta källor

- Angerbjörn, E. (2013). *En union, ett samarbete och en valuta i kris: En kvantitativ studie om Spaniens och Sveriges mediala framställning av euro- krisen inom EU*. Examensarbete, Umeå Universitet, Humanistiska fakulteten, Institutionen för kultur- och medievetenskaper.
- Backman, Jarl (2008). *Rapporter och uppsatser*. Lund: Studentlitteratur
- De Vylder, Stefan (2012). *Eurokrisen*. Stockholm: Ordfront
- Ekström, M. & Larsson L. (2000). *Metoder i kommunikationsvetenskap*. Lund: Studentlitteratur.
- Elmbrant., B. (2012). *Det skulle bli så bra: euron och hoten mot demokratin*. Stockholm: Atlas.
- Esaiasson, P., Gilljam, M., Oscarsson, H., & Wängnerud, L. (2011). *Metodpraktikan : konsten att studera samhälle, individ och marknad*. Stockholm : Norstedts juridik.
- Hadenius S., Weibull L., & Wadbring I. (2011). *Massmedier: press, radio och tv I den digitala tidsåldern (10 uppl.)*. Stockholm: Ekerlid.
- Hallin, D.C. & Mancini, P. (2004). *Comparing media systems three models of media and politics*. Cambridge; New York: Cambridge University Press.
- Hanitzsch T. (2009). *Comparativ Journalism Studies. The handbook of journalism studies*, Wahl-Jorgensen K. & Hanitzsch T. (red.), 413- 427. New York : Routledge.
- Krugman., P. (2012). *End this depression now!*. New York: W. W. Norton.
- Langenbacher., E. (2006). *Launching the grand coalition: the 2005 Bundestag election and the future of German politics*. New York: Berghahn Books.
- Lundgren, K., Ney, B. & Thurén, T.(1999). *Nyheter: att läsa tidningstext*. Stockholm: Ordfront
- Norberg, J. (2012). *Eurokrasch: en tragedi i tre akter*. Stocksund: Hydra.
- Strömbäck, J. (2004). *Den medialiserade demokratin om journalistikens ideal, verklighet och makt*. Stockholm: SNS Förlag.
- Strömbäck, J. (2000). *Makt och medier: samspelet mellan medborgarna, medierna och de politiska makthavarna*. Lund: Studentlitteratur.

Van Gorp, B. (2010). Strategies to Take Subjectivity Out of Framing Analysis. P. D'Angelo & J.A. Kuypers (Red.), *Doing News Framing Analysis* (s.84-88). New York and London: Routledge.

Wahl-Jorgensen, Karin & Hanitzsch, Thomas (red.) (2009). The handbook of journalism studies. New York : Routledge.

Østbye H. & Larsson L. G. (2004). *Metodbok för medievetenskap*. Malmö: Liber ekonomi.

Elektroniska källor

ABC. <http://www.ne.se/lang/abc/107051>, Nationalencyklopedin, (hämtad 2013-12-02).

ABC (2012, juli 27). Merkel con vestido largo deja entrever sus medias tobilleras. *ABC*. Hämtad november 11, 2013 från <http://www.abc.es/20120727/estilo-gente/abci-merkel-medias-tobilleras-201207271805.html>

Aftonbladet. 2013. <http://www.ne.se/lang/aftonbladet>, Nationalencyklopedin, (hämtad 2013-12-02).

Agudo, E (2012, september 6). La cumbre hispano-germana en 20 frases: Merkel, "impresionada"; Rajoy, sin "presión". *ABC*. Hämtad november 11, 2013 från <http://www.abc.es/20120906/espana/abci-frases-merkel-rajoy-201209061520.html>

Angela Merkel. 2013. <http://www.ne.se/lang/angela-merkel>, Nationalencyklopedin, (hämtad 2013-12-02).

Asociación para la investigación de medios de comunicación [AIMC] (2013). *Resumen general de resultados EGM*. Hämtad december 2013 från <http://www.aimc.es/-Datos-EGM-Resumen-General-.html>

Crawford A. & Czuczka T. (2013). Angela Merkel a chancellorship forged in crisis. <https://www-dawsonera-com.till.biblextern.sh.se/readonline/9781118641071>

Cornia A., Lönnendonker J. and Nitz P. (juli 2008), *European Councils as first encounters of trans-European media communication?*, SAGE, hämtad November 2013 från <http://jou.sagepub.com.till.biblextern.sh.se/content/9/4/493.full.pdf+html>

El Comercio (2012, juni 20). Angela Merkel pide a España que demande cuanto antes ayuda europea. Hämtad 2 december 2013, från <http://elcomercio.pe/economia/1430882/noticia-angela-merkel-pide-espana-que-demande-cuanto-antes-ayuda-europea>

El Mundo (2012, juni 10). 'España acepta el rescate'. Hämtad december 02, 2013, från <http://www.elmundo.es/elmundo/2012/06/10/economia/1339320182.html>

El Mundo (2013, september 12). Alumnos, padres y docentes convocan huelga general en educación

el 24 de octubre. Hämtad december 2, 2013 från
<http://www.elmundo.es/elmundo/2013/09/12/espana/1378981140.html>

El País. 2013. <http://www.ne.se/lang/el-pais/278644>, Nationalencyklopedin, hämtad (2013-12-02).

Gómez, J (2012, februari 7). "Hay alemanes vagos y alemanes trabajadores". *El País*. Hämtad november 11, 2013 från
http://internacional.elpais.com/internacional/2012/02/07/actualidad/1328653273_880105.html

Johansson, S., och Ahl, J. (2013). *Lånefest och skuldsjuka: Framställningen av eurokrisen i Grekland och Irland i svensk opinionsjournalistik 2009-2011*. Examensarbete, Södertörns Högskola, Institutionen för samhällsvetenskaper. Hämtad från <http://www.diva-portal.org/smash/get/diva2:626236/FULLTEXT01.pdf>

La Razón (2012, december 19). Merkel: «La ayuda a España tendrá una condicionalidad diferente a Grecia». Hämtad 2 december 2013, från
http://www.larazon.es/detalle_hemeroteca/noticias/LA_RAZON_465410/8919-merkel-afirma-que-la-ayuda-a-espana-tendra-una-condicionalidad-diferente

Matthes J. (februari 2012), *Framing Politics: An Integrative Approach*, SAGE, hämtad November 2013 från <http://abs.sagepub.com.till.biblextern.sh.se/content/56/3/247.full.pdf+html>

Nielsen R. K., Esser F. & Levy D. (september 2013), *The International Journal of Press/Politics*, SAGE, hämtad november 2013 från <http://hij.sagepub.com/content/18/4/383.full.pdf+html>

Partipress. <http://www.ne.se/lang/partipress>, Nationalencyklopedin, hämtad (2013-12-04).

Pérez, C & González M (2012, maj 23). La primera cumbre con Merkel y Hollande ahonda la división en la UE. *El País*. Hämtad november 11, 2013 från
http://internacional.elpais.com/internacional/2012/05/23/actualidad/1337793845_607985.html

SVD NÄRINGSLIV (2012, juni 25). "Merkel leder Europa på fel väg". *Svenska Dagbladet*. Hämtad november 11, 2013 från http://www.svd.se/naringsliv/nyheter/varlden/soros-merkel-leder-europa-pa-fel-vag_7300581.svd

Svenska Dagbladet. 2013. <http://www.ne.se/lang/svenska-dagbladet>, Nationalencyklopedin, hämtad (2013-12-02).

Spanien: Massmedier. <http://www.ne.se/spanien/massmedier>, Nationalencyklopedin, hämtad (2013-12-04).

Tidningsstatistik AB [TS] (2013). Mediafakta och upplagor. Hämtad 12 december 2013 från <http://www.ts.se/Mediafakta/Dagspress.aspx?Aregion=01>

Tidningsutgivarna [TS] (2013). Svenska mediehus 2013/2014 fakta om marknad och medier. Hämtad 12 december från http://www.dagspress.se/images/stories/TU_Svenska_Mediehus_2013-14.pdf

Thorén, P (2012, oktober 17). Här får han sista ordet. *Aftonbladet*. Hämtad november 11, 2013 från <http://www.aftonbladet.se/sportbladet/fotboll/landslagsfotboll/vmkvalet/article15620527.ab>

TT-AFP (2011, maj 30). Tysk kärnkraft avvecklade till 2022. *Aftonbladet*. Hämtad november 11, 2013 från <http://www.aftonbladet.se/nyheter/article13101280.ab>

TT-AFP (2011, juni 7). Merkel och Obama pratade finanskris. *Svenska Dagbladet*. Hämtad november 11, 2013 från http://www.svd.se/naringsliv/merkel-och-obama-pratade-finanskris_6222875.svd

Yoder, J. A. (september 2011), An intersectional Approach to Angela Merkel's Foreign Policy, *German Politics*, 20:3, 360-375, hämtad november 2013 från <http://dx.doi.org/10.1080/09644008.2011.606571>